Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1736 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 25 noiembrie 1954

Să îmbunătățim controlul îndeplinirii hotărîrilor

CONTROLUL îndeplinirii hotărîrilor este una din cele mai importante laturi ale muncii de conducere. Un control efectuat la timp și în mod just asigură îndeplinirea hotărîrilor, contribuie la realizarea cu succes a sarcinilor mari puse de partid în fața U.T.M. în construcția socialismului în țara noastră. Lipsa unui control sistematic al executării face ca multe sarcini să rămînă neîndeplinite sau amînate de la o zi la alta, ca activiștii să se birocratizeze, să-și piardă simțul de răspundere.

Care este cauza că unora controlul este slab organizat? De cele mai multe ori aceasta se datorește metodelor greșite de conducere, tendinței de înlocuire a muncii vii, creatoare, cu o muncă birocratică, numai cu hîrtiile. Pasiunea pe care o au unele comitete regionale, raionale și orășenești U.T.M. pentru elaborarea a prea multor hîrtii — care se revarsă apoi ca un potop asupra organizațiilor de bază — determină pe activiștii organului U.T.M. respectiv să se ocupe aproape în întregime de studierea acestor „prețioase hîrtii". Luați de vîrtejul hîrtiilor, mulți activiști nu mai au timp pentru controlarea și ajutorarea organizațiilor de bază, pentru descoperirea noului pe care-l generează inițiativa și entuziasmul tineretului. Mai mult. Unele comitete regionale, raionale, orășenești și chiar comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. mai practică încă și acum sistemul defectuos și birocratic de a adopta în urma discutării unei probleme o hotărîre în care se prevede că se va înfăptui hotărîrea luată în aceeași problemă cu cîtva timp în urmă. Acest fapt duce la luarea unor hotărîri superficiale și neconcrete, la birocratizarea activiștilor, la îndepărtarea lor de adevăratele preocupări ale utemiștilor și celorlalți tineri. Biroul Comitetului raional U.T.M. Stalin din București a analizat în repetate rînduri și a adoptat mai multe hotărîri în problema primirii de membri, a cotizațiilor etc. dar cu toate acestea munca în aceste domenii nu s-a îmbunătățit încă. Se știe că o nouă hotărîre într-o anumită problemă trebuie luată numai în cazul cînd cea veche a fost îndeplinită sau cînd se ivesc unele lucruri noi. O hotărîre odată luată nu se poate îndeplini printr-o altă hotărîre, ci numai printr-o muncă politică și organizatorică temeinică, printr-un control bine organizat și sistematic exercitat nu pe campanii, ci zi de zi. Reducerea numărului hotărîrilor și al ședințelor organizate pentru elaborarea lor, adoptarea unor hotărîri cu adevărat necesare, organizarea controlului amănunțit asupra executării hotărîrilor sînt menite să aducă pe primul plan munca vie, munca cu oamenii.

În întărirea muncii de control un mare rol îl are educarea activiștilor utemiști în spiritul îndeplinirii hotărîrii organelor superioare. Dar nu peste tot a fost înțeles acest lucru. Comitetul regional U.T.M. Galați, spre exemplu, nu a dat atenția cuvenită hotărîrii C.C. al U.T.M. în legătură cu activitatea comitetului regional U.T.M. Pitești și n-a luat măsuri concrete pentru aplicarea ei. La rîndul său și comitetul orășenesc U.T.M. Galați a privit superficial unele hotărîri luate de comitetul regional.

Partidul ne învață că organizarea controlului începe odată cu elaborarea hotărîrii. Luînd o hotărîre, comitetul U.T.M. respectiv trebuie să țină seama de propunerile juste ale activului, să stabilească clar sarcinile ce decurg din ea, mijloacele și termenele îndeplinirii ei, să stabilească cine va executa concret și cine va raporta de îndeplinirea ei. Stabilirea măsurilor și a răspunderilor concrete, legate de un termen anumit, este deosebit de importantă atît pentru îndeplinirea hotărîrii la timp și în bune condițiuni, cît și pentru organizarea controlului executării.

A controla nu înseamnă însă a înregistra lipsurile și apoi a raporta de existența lor organului superior. Unii activiști utemiști înțeleg greșit prin control un fel de „inspecție" care are ca scop doar cercetarea stării de lucruri din organizațiile U.T.M. și strîngerea unor date. Desigur că descoperirea lipsurilor este o treabă importantă, dar un adevărat control presupune nu numai descoperirea lipsurilor, ci mai ales, ajutorarea organizației U.T.M. respective pentru lichidarea lipsurilor, pentru stimularea inițiativelor prețioase ale utemiștilor și tineretului. Dar acest lucru este posibil numai dacă activiștii utemiști nu trec în fugă prin organizațiile de bază, ci stau pe teren atît cît este necesar pentru cunoașterea temeinică a situației, pentru cunoașterea părerii membrilor organizației de bază, pentru instruirea comitetului și pentru ajutorarea lui efectivă. De la activiștii care vin să controleze starea de lucruri din organizația de bază, membrii comitetelor trebuie să primească un sprijin real, dat din inimă, cu spirit tovărășesc.

Controlul executării hotărîrilor trebuie efectuat de activiștii competenți și cei mai bine pregătiți din punct de vedere politic, ideologic și profesional, și în primul rînd de secretarii și membrii biroului comitetului U.T.M. respectiv. De la ei trebuie să învețe la rîndul lor ceilalți activiști utemiști cum să controleze și cum să ajute organizațiile U.T.M. în îndeplinirea hotărîrilor la timp și în bune condițiuni. Ce se poate învăța însă în această direcție de la tovarășul Mustață Mihai, secretar al comitetului regional U.T.M. Pitești, care deplasîndu-se la Comitetul raional Rîmnicu Vîlcea, a socotit că e destul să-i întrebe pe activiștii găsiți în sediu: „Cum mai merge treaba, fraților?" — iar după răspunsul „bine", mulțumit probabil de rezultatele „controlului" său, să plece înapoi la regiune?

Efectuarea la timp a controlului, folosirea celor mai bune metode de control ajută la educarea activiștilor utemiști în spiritul disciplinei și al răspunderii pentru sarcinile încredințate, le dezvoltă inițiativa și perseverența, împiedică desfășurarea unei activități superficiale, preîntîmpină neîndeplinirea hotărîrilor. Controlul pe teren constituie principala metodă de control. Ar fi însă greșit să se nesocotească celelalte forme de control. Controlul exercitat de comitetul regional, raional sau orășenesc U.T.M. asupra felului în care se îndeplinesc hotărîrile trebuie îmbinat cu controlul de jos, cu sezisarea lipsurilor de către masa utemiștilor și tinerilor.

Adunările generale ale organizațiilor de bază, care trebuie să fie o tribună a criticii și autocriticii, constituie o formă principală a controlului de jos. În organizațiile regionale, raionale și orășenești U.T.M. acest control se realizează prin conferințele acestor organizații, prin plenarele comitetelor și prin adunările activului. De aceea, plenarele și adunările trebuiesc organizate cu regularitate și în așa fel în cît să creeze un climat favorabil desfășurării criticii și autocriticii și mai ales criticii de jos.

Semnalele tinerilor, scrisorile și sezisările lor adresate organelor și organizațiilor U.T.M. constituie de asemenea un bun mijloc de informare asupra felului în care sînt aplicate hotărîrile partidului. Este condamnabilă însă atitudinea unor organe U.T.M. care nu răspund la timp scrisorilor primite de la utemiști și tineri sau se achită de această sarcină cu mare întîrziere. Comitetul orășenesc U.T.M., Bacău, de exemplu, în decurs de o lună, n-a rezolvat un număr de 28 de scrisori sosite din organizațiile U.T.M. Această formă ascunsă de înăbușire a criticii de jos, în afara faptului că lipsește comitetul orășenesc U.T.M. Bacău de posibilitatea de a cunoaște în adîncime lipsurile și greșelile manifestate în muncă, de a descoperi pe birocrați și de a lua la timp măsuri eficace, îndepărtează pe unii tineri de organizație, îi determină să nu mai semnaleze cu încredere organelor conducătoare neajunsurile din munca lor sau a organizațiilor din care fac parte. Îmbinarea controlului de sus cu controlul de jos trebuie să ajute la elaborarea unor hotărîri juste, la o mai bună organizare a îndeplinirii hotărîrilor partidului și ale U.T.M., la mobilizarea masei de utemiști și tineri în vederea îmbunătățirii continue a muncii.

Desfășurarea unui control calificat, operativ și sistematic, îmbinarea controlului de sus cu controlul de jos trebuie să constituie o preocupare de seamă a tuturor organelor și organizațiilor U.T.M. De aceasta depinde în mare măsură ridicarea continuă a nivelului muncii de organizație în rîndurile maselor largi ale tineretului.

Vom încheia contracte pentru cultivarea sfeclei de zahăr

În cei cîțiva ani de cînd cultivăm sfeclă de zahăr am reușit să obținem recolte bunișoare la hectar. Anul acesta, preocupați de buna îngrijire a culturii am aplicat regulile agrotehnice și am obținut recolte bogate. Cantitatea obținută de noi la hectar a fost de 13.470 kg. După ce am recoltat-o am sortat-o după calitate și am predat-o la bază. Pentru cele 6735 kg. sfeclă recoltată de pe suprafața de 50 ari vom primi suma de 1400 lei, 26 kg. zahăr și 18 metri pînzeturi.

Pentru noi, hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la contractarea sfeclei de zahăr are o mare însemnătate. În ea se arată limpede avantajele ce le poate avea un cultivator de sfeclă de zahăr care va contracta pentru această cultură. Contractanții vor avea sprijin din partea statului în mașini precum și în asigurarea de îngrășăminte chimice la un preț redus in scopul măririi productivității la hectar.

În vara acestui an, noi puteam obține recolte și mai mari dacă eram sprijiniți să distrugem dăunătorii care s-au ivit pe suprafețele noastre cultivate cu sfeclă de zahăr. Și în această direcție hotărîrea arată că vom primi în mod gratuit din partea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, prin unitățile contractante, cele necesare distrugerii dăunătorilor.

În comuna noastră există posibilități de obținere a unor recolte de sfeclă de zahăr mult mai mari la hectar, dacă se vor alege terenurile care pot fi irigate; acest teren există și apă-i destulă în Siret.

Socotim că organele locale ale puterii de stat trebuie să asigure paze suprafețelor cultivate cu sfeclă de zahăr. În toamna acestui an paza a lipsit și din această cauză însemnate cantități de sfeclă de zahăr au fost stricate de vite.

Avantajele hotărîrii ne-au încurajat și mai mult în muncă. Vom lupta pentru asigurarea de recolte mai mari în anul 1955 și vom fi în primele rînduri la încheierea de contracte pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

MIHALCEA STELIAN
MONU FRANGULEA
țărani muncitori
comuna Independența, regiunea Galați

—O—

Și-au îndeplinit planul de colectare

BÎRLAD (de la corespondentul nostru). Acolo unde s-a dus o intensă muncă politică în rîndul țăranilor muncitori pentru achitarea integrală și la timp a cotelor datorate statului, s-a reușit ca planul de colectări să fie îndeplinit. Așa s-a întîmplat în comuna Năruja, raionul Vrancea, unde planul de colectări a fost îndeplinit în întregime încă de la 18 noiembrie. Țăranii muncitori din această comună au achitat complet și impozitele cuvenite pe întregul an.

Și-au terminat planul pe anul acesta și comunele Umbrărești și Brăhăștești, raionul Tecuci.

De asemenea, datorită muncii de lămurire dusă de tineri cu părinții lor pentru achitarea cotelor, și comuna Podu Turcului, raionul Zeletin, și-a îndeplinit planul de colectări. Pe drept cuvînt pot fi evidențiați utemiștii Burlacu Vasile, Ionașcu Nicolae care au fost primii din comună care și-au achitat complet cotele datorate statului.

ÎN LUPTĂ PENTRU ÎNDEPLINIREA INTEGRALĂ A PLANULUI ANUAL

* *

TINERI ȘI TINERE!

Luptați cu avînt pentru îndeplinirea integrală, la toți indicii, a planului anual de stat! Aplicînd metodele înaintate de lucru, folosind cu chibzuință fiecare minut, întărind disciplina socialistă a muncii, străduiți-vă să fiți în primele rînduri ale întrecerii socialiste!

BRIGADA CELOR CINCI FRUNTAȘI

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). —

Sub lozinca „Să dăm cît mai multă încălțăminte durabilă și de bună calitate" harnicii muncitori tineri și vîrstnici de la cooperativa meșteșugărească de încălțăminte „I. C. Frimu" din Craiova se străduiesc să-și realizeze planul și să și-l depășească. În secția tălpuit a cooperativei lucrează la operația cusut tălpi, brigada de tineret condusă de utemistul Chiroiu Eugen.

În brigadă sînt 5 tineri. Pe luna noiembrie brigada avea în plan să coasă 560 perechi de tălpi. De la 1—16 noiembrie cei cinci tineri au realizat și depășit însă planul pe întreaga lună. În loc de 560 perechi ei au cusut 573. În frunte cu responsabilul brigăzii, Eugen Chiroiu, utemiștii Oprea Ion, Robu Nicolae și ceilalți, cos cu cîte 6—8 perechi talpă mai mult pe zi. Rezultatele muncii lor se datoresc unei metode foarte simplă: dimineața, înainte de începerea lucrului ei pregătesc materialul și sculele necesare.

Astfel, cooperativa de încălțăminte „I. C. Frimu" din Craiova trimite zilnic spre vînzare magazinelor sute de perechi de încălțăminte necesare oamenilor muncii.

* *

SECȚIA TURNĂTORIE — FRUNTAȘA ÎNTREPRINDERII

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan muncitorii tineri și vîrstnici de la întreprinderea „Metalurgica" din Pitești continuă să desfășoare tot mai larg întrecerea socialistă, obținînd importante depășiri de plan. Strungarul comunist Voicu Marin, lucrînd la strungul „Fișer"-3 cu un cuțit complex — inovația sa — a reușit să execute în 32 ore lucrări ce trebuiau executate în 360 de ore, depășindu-și astfel norma cu peste 1200 la sută. Exemplul lui a fost urmat de strungarul utemist Voicu Voicu, care și-a depășit planul în același timp cu 844 la sută. Rezultate asemănătoare au obținut și strungarii Drăghici Dumitru, Tuță Spiridon și Necula Ion.

In secțiile turnătorie, strungărie și lăcătușerie sînt zeci de muncitori care și-au depășit planul de producție între 50—700 la sută. Ca rezultat al acestor depășiri de plan, pînă în ziua de 15 noiembrie secția turnătorie și-a depășit planul pe luna noiembrie cu 26 la sută. Echipa care lucrează la stingătoare de 12 litri, și-a depășit pînă în seara zilei de 16 noiembrie planul lunar cu 9 la sută, evidențiindu-se în mod deosebit utemiștii Ghiță Ilie și Floară Gheorghe.

Echipa de tineret de la montajul pompelor de incendii, condusă de Constantin Rădulescu și-a depășit planul pînă în prezent cu 25 la sută iar echipa de la stingătoare carosabile și-a depășit planul pe toată luna noiembrie cu 10 la sută. Tot cu 10 la sută și-a depășit planul și echipa de rabotori care confecționează saboți de fontă. Secția turnătorie ajutată de strungarii Păun Constantin și Stamatiu Nicolae și-a îndeplinit planul anual pînă pe ziua de 15 noiembrie.

Calendarul arată că mai este mai mult de o lună pînă la începerea noului an. Utemista Maria Stavăr de la întreprinderea industrială de stat Textila-„Grivița" din București nu mai ține însă seama de calendar: de ieri, ea lucrează în contul lunii ianuarie 1955. Iat-o, în fotografie, la mașina sa, executînd o operație intermediară între pieptănat și cardat. Foto: R. COSTIN

CÎND FIECARE TÎNĂR ÎȘI CUNOAȘTE PRECIS SARCINILE

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru).

Muncitorii fabricii de paste făinoase „Gheorghe Doja" din Orașul Stalin au produs anul acesta peste prevederile planului 53.742 kg. paste făinoase.

În toate secțiile întrecerea continuă să se desfășoare într-un ritm tot mai viu. Comitetul organizației de bază U.T.M. mobilizează tinerii căutînd să trezească la fiecare mîndria de a se situa în fruntea luptei pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan. Graficele de producție ale tinerilor din cele 5 brigăzi utemiste arată de altfel zilnic succese mereu crescînde în producție. Utemista Korodi Ema, absolventă a școlii profesionale, a fost repartizată anul trecut să lucreze aci la malaxoare. La început, nu i-a fost ușor. La malaxoare se prepară materia primă. De felul cum se muncește aici, de atenția celor de la malaxoare, depinde în mare măsură calitatea pastelor. Tinerei Korodi i-a plăcut încă din primele zile munca ei. De aceea, ea a ascultat cu atenție sfaturile muncitorilor cu experiență, căutînd să le îmbine cu cele învățate la școală. În scurt timp a devenit fruntașă în producție. Apoi, a fost aleasă responsabilă de brigadă. Ea s-a ocupat de fiecare tînără, vorbindu-le în consfătuiri despre necesitatea bunei organizări a muncii, a folosirii metodei de predare și preluare a malaxoarelor din mers. În urma acestui fapt succesele în producție ale fiecărei tinere din brigadă au crescut. Lucaci Evelca, Bobi Ecaterina și altele, își depășesc și ele acum zilnic normele. În primele 10 zile ale lunii noiembrie, brigada lor a dat peste normă 5.979 kg. aluat pentru paste.

Macaroanele, spaghetele, fideaua, tăițeii și altele, se produc cu ajutorul mașinilor de presat. Și în această secție își desfășoară activitatea multe tinere din brigăzile utemiste. Ursu Vasilica este responsabila brigăzii I utemiste și conducătoare a unei mașini de presat. Ea taie pastele făinoase la mărimea corespunzătoare. Tinerele Munteanu Tatiana, Primus Helga și celelalte membre ale brigăzii, lucrează cu atenție la așezatul pastelor pe un fel de suporturi de unde sînt transportate la uscat.

Fiecare tînără știe ce are de făcut. Toate folosesc din plin cele 480 minute de lucru. Responsabila le dă îndrumări practice, le ajută în muncă. În luna trecută brigada condusă de Ursu Vasilica și-a depășit norma în medie cu 26,38 la sută, contribuind din plin și în prima decadă a lunii noiembrie la depășirea planului pe fabrică cu 5.550 kg. paste făinoase.

După uscare în aparatele speciale cu ventilatoare, pastele trec prin mîinile îndemînatice ale altor muncitoare care le ambalează în lăzi și în cutii. Comunista Loga Dochița, cu încă două tovarășe din echipa ei, au ambalat în primele 10 zile ale lunii noiembrie cu 1696 kg. mai multe paste decît le era norma.

În contul viitorului an

Muncitorii și tehnicienii de la U. M. „Progresul" din Brăila lucrează din plin mașini pentru șantierele de construcții din țară, aparate pentru fabricile producătoare de bunuri de larg consum, agregate pentru agricultură etc.

Uzina a fost înzestrată necontenit cu utilaje și mașini noi, produse de industria noastră socialistă sau primite din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Strungarii Capbun Dimache și Nedelcu Iancu (fruntași în producție), care aplică metoda sovietică Kolesov de tăiere intensivă a metalelor, Belcin Vasile, Ghecea Gheorghe, Aramă Niță și alții, strunjesc zilnic zeci de piese peste plan.

Desfășurarea largă a întrecerii socialiste, crearea unor condiții de muncă din ce în ce mai bune, aplicarea metodelor sovietice Matulineț, Bîcov-Bortchevici, Kolesov, Voroșin, Jandarova și altele, toate acestea au făcut ca de la sfîrșitul lunei octombrie uzina să dea produse în contul anului 1955, depășind la data de 30 octombrie planul producției globale pe întregul an cu 1,4 la sută.

La data de 15 noiembrie 1954, întreg colectivul de la U. M. „Progresul" a trecut să dea produse în contul zilei de 22 ianuarie 1955.

Fruntașă pe uzină s-a situat secția turnătorie de fontă, al cărei colectiv la aceeași dată producea piese turnate în contul lunei martie.

★

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani a însuflețit și mai mult colectivul de muncitori și tehnicieni al U. M. „Progresul" în producerea mai multor piese, unelte și mașini pentru sectorul agricol.

De curînd, în sectorul mecanică grea, pe travoia de motoare, instalarea mecanismelor la 5 poduri rulante și montarea completă s-a executat cu mult înainte de termenul planificat. Echipa de montori, condusă de tovarășul Constantin Leșu, a realizat acest succes datorită îmbunătățirii continue a procesului de producție. Astfel, în prezent, în urma inițiativei șefului echipei, axele de translație care înainte se sudau în sectorul construcții metalice, se sudează pe locul de producție, odată cu montarea, ceea ce face ca centrarea să se execute cu precizie, iar lucrarea să se desfășoare mult mai repede. De asemenea la cărucioarele manuale de la podurile rulante care se găureau mai multe deodată și în montarea cărora muncitorii întîmpinau mereu greutăți se execută în prezent cîte 13 cărucioare manuale în 2 zile, (în loc de 7 zile cîte erau planificate) datorită confecționării unui dispozitiv care a adus o ridicare a productivității muncii.

Datorită eforturilor depuse, colectivul de muncitori și tehnicieni ai uzinei noastre a executat pînă la 30 octombrie 2 poduri rulante peste plan pentru sectorul agricol.

Corespondent
STĂNESCU ION

IN UNIRE STĂ PUTEREA

În satele raionului Timișoara trăiesc înfrățiți și muncesc împreună, alături de oamenii muncii romîni, fii ai numeroaselor minorități naționale: maghiari, sîrbi, germani, romi, croați și bulgari.

Nu au dus totdeauna minoritățile naționale din satele raionului nostru, viața pe care o duc în zilele pe care le trăim. Țăranii muncitori de diferite minorități naționale își aduc aminte cu ură de trecut, de vremurile stăpînirii burghezo-moșierești, cînd erau lipsiți de cele mai elementare drepturi omenești. Ei erau exploatați de două ori, în primul rînd ca oameni ai muncii și apoi ca „minoritari", adică oameni neegali în drepturi. Capitaliștii au folosit în mod perfid arma lor otrăvită de dezbinare a oamenilor muncii, — șovinismul — au căutat să semene vrajbă între țăranii muncitori de diferite minorități naționale. Propriile lor acțiuni duse împotriva poporului le puneau pe seama cutărei sau cutărei minorități naționale, încercînd astfel să arunce un văl pe ochii maselor.

Minoritățile naționale din raionul nostru trăiau sub cnutul asupririi regimului burghezo-moșieresc, șovin. Ele n-au avut școli pentru copii, s-a interzis chiar vorbirea limbii materne, a fost sugrumată orice fel de viață culturală națională. Burghezia folosea cele mai mîrșave metode spre a dezbina unitatea oamenilor muncii. Chiar și jocurile în zilele de sărbători, erau ținute separat, pe minorități naționale.

Dezrobirea patriei noastre de către glorioasele armate sovietice și instaurarea regimului democrat-popular, au deschis o pagină nouă în istoria poporului romîn și a minorităților naționale. Partidul și statul nostru democrat-popular au pus capăt cu mînă hotărîtă politicii de sălbatică asuprire națională, înfăptuind deplina egalitate în drepturi între poporul romîn și minoritățile naționale.

În satele noastre alături de oamenii muncii romîni, fiii minorităților naționale participă activ la opera de conducere a treburilor obștești. Pe cîtă vreme în trecut, țăranii muncitori maghiari, sîrbi, germani, romi, croați și bulgari n-au avut dreptul nici să vorbească în limba lor maternă, azi ei iau parte la organizarea și gospodărirea vieții lor.

Deputații oamenilor muncii de diferite minorități naționale luptă activ pentru propășirea satelor și comunelor, a raionului nostru. Cei 575 deputați romîni din sfaturile populare comunale muncesc în deplină frăție cu cei 169 deputați maghiari, 145 deputați germani, 75 deputați sîrbi, 3 deputați evrei, și cei 15 deputați de alte minorități naționale.

Cîte nu ne-ar putea povesti deputații Berta Francisc din Otelec, Popov Milan din Cenei, sau Binder Nicolae din Bencec, care muncesc cot la cot, pentru cauza comună cu deputații romîni Munteanu Romulus, Jebeleanu Petre, sau Petru Toma. Sînt nenumărate exemple care vorbesc despre abnegația cu care deputații minorităților naționale împreună cu frații lor, deputații romîni, sprijină comitetele executive comunale în realizarea sarcinilor legate de campaniile agricole.

Dezvoltarea culturii minorităților naționale nu numai că este pe deplin liberă și asigurată prin Constituție, dar ea se bucură de încurajarea, sprijinul și îndrumarea regimului democrat-popular. Astăzi, țăranii muncitori de minoritate națională își trimit copiii în școlile cu limba de predare maternă deschise de statul nostru, unde învățămîntul este gratuit. Numărul ridicat de analfabeți care a existat în satele raionului nostru nu se datorește numai faptului că în trecut numai feciorii bogătașilor au putut să-și trimită odraslele la școli, ci și cauzei, că pe timpuri, existau un număr infim de școli ale minorităților naționale. În prezent în satele raionului Timișoara funcționează pe lîngă școlile cu limba de predare romînă, 13 școli germane de 4 ani și 13 școli germane de 7 ani, 18 școli maghiare de 4 ani și 4 școli de 7 ani. Există și 6 școli sîrbe de 4 ani, două de 7 ani și o școală croată de 4 ani.

Aceste școli sînt frecventate de un număr însemnat de elevi. 3076 copii ai minorităților naționale din raion se bucură de dreptul și sprijinul de a învăța în limba maternă. Noi sîntem în perioada de lichidare completă a plăgii lăsată de domnia burghezo-moșierească, analfabetismul.

Între școlile cu limba de predare romînă și cele ale minorităților naționale există o strînsă colaborare, ca de pildă în comunele Sînandrei, Beșenova-Nouă, Bencec, Jimbolia, Cărpiniș și altele. În alte comune, școlile funcționează împreună, ca la Giarmata, Sînandrei și altele.

În satele raionului Timișoara pulsează o puternică viață culturală. Căminele culturale, — existente aproape în fiecare sat — unde programele cuprind cîntece și dansuri din folclorul fiecărei minorități naționale, servesc pentru desfășurarea unei activități culturale care contribuie la înfrățirea minorităților naționale cu poporul romîn, la cunoașterea și valorificarea reciprocă a valorilor culturale.

Concursurile artistice organizate în satele noastre vorbesc cu prisosință de dezvoltarea pe o treaptă tot mai înaltă a culturii minorităților naționale. La concursul artistic organizat pe plan raional au fost clasate pe locul I corul german din Giarmata, iar pe locul II corul maghiar din Uivar. Orchestra sîrbă din Sînmartinul-Sîrbesc a fost clasată pe locul I, iar pe locul II au fost clasate orchestrele sîrbe din Diniaș și Beregsăul-Mic. La jocurile populare, cei mai vrednici s-au arătat jucătorii din Șag, cu jocuri romînești și maghiare, cei din Beșenova-Nouă și Giarmata cu jocuri germane.

În cadrul căminelor culturale, funcționează biblioteci cu zeci de mii de cărți, în toate limbile minorităților naționale. Mii de țărani muncitori au prins gustul cititului. În numeroase comune căminele culturale au fost înzestrate cu aparate de proiecție și țăranii muncitori au posibilitatea să vizioneze chiar în satul lor cele mai recente filme. Țăranii muncitori din raionul nostru, ținuți atît amar de vreme în beznă, sorb cu sete din izvoarele culturale ce au fost create în satele lor de către regimul nostru democrat-popular.

Forța și rodnicia muncii înfrățite își găsesc o minunată expresie în numeroasele gospodării colective și în întovărășiri agricole în care muncesc laolaltă țărani muncitori romîni, maghiari, germani, sîrbi etc., făurindu-și în comun o viață îmbelșugată. În gospodăria colectivă „Kalinin" din comuna Recaș muncesc cot la cot țărani muncitori romîni, maghiari, croați și germani, care printr-o muncă avîntată au reușit să facă gospodăria lor colectivă, fruntașă pe raion. Asemenea cazuri sînt în gospodăriile agricole colective din comunele Carani, Iecea Mare, Cenei și altele.

Răspunzînd ajutorului sporit acordat de statul democrat-popular numeroși țărani muncitori de diferite minorități naționale muncesc cu hărnicie în gospodăria lor individuală pentru sporirea producției agricole, pentru dezvoltarea șeptelului de animale, dînd cît mai multe produse agroalimentare, spre a ridica nivelul de trai al celor ce muncesc în fabrici și uzine.

Astfel de realizări au obținut țăranii individuali Vasch Emeric din Moșnița Nouă care a recoltat 3.300 kg. porumb la ha. Buberman Gașpar, din comuna Parța a recoltat 35.000 kg. sfeclă de zahăr la ha., Slavici Ioan din comuna Biled, care a produs 2.900 kg. tutun la ha.

Poporul nostru cunoaște un proverb strămoșesc care arată că în unire stă puterea. De înțelepciunea acestui proverb s-au convins în anii puterii populare și țăranii muncitori de diferite minorități naționale din raionul Timișoara. Degeaba încearcă unii înveterați dușmani ai poporului ca prin metode mîrșave, ascunse, să otrăvească inima oamenilor prin perfida armă a timpurilor trecute, șovinismul. Noi sîntem uniți și uniți vom rămîne pentru totdeauna, uniți pe drumul nostru comun și măreț, al construirii socialismului. Iar cei care încearcă să se puie de-a curmezișul vor fi măturați și zdrobiți fără cruțare. Prea mult au suferit țăranii muncitori de minorități naționale din raionul nostru pe timpul regimului burghezo-moșieresc, ca acum să nu-și dea seama că au o singură cale de urmat: calea muncii înfrățite pentru înflorirea și bunăstarea patriei comune.

ALEXANDRU COLICUL
președintele comitetului executiv al sfatului popular al raionului Timișoara

Delegația R. P. R. la Conferința europeană în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa

Guvernul R.P.R. a desemnat delegația care va reprezenta Republica Populară Romînă la Conferința europeană în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, convocată pentru 29 noiembrie, din inițiativa Uniunii Sovietice.

Delegația este compusă din: Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, șeful delegației, Simion Bughici, Ministrul Afacerilor Externe, Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, și Ion Rab, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în U.R.S.S.

(Agerpres)

POSTURILE COMSOMOLISTE DE CONTROL ŞI BRIGĂZILE-RAID

În decursul multor ani, posturile de control s-au dovedit o formă de participare activă a organizaţiilor comsomoliste la munca întreprinderilor industriale, a colhozurilor, sovhozurilor şi a S.M.T.-urilor. Dar aceasta nu înseamnă nici de cum că postul de control a devenit un atribut obligator al fiecărei organizaţii comsomoliste de bază. Nu trebuie să se procedeze formal la crearea acestor posturi. Posturile comsomoliste de control se înfiinţează acolo unde sînt neapărat necesare, unde vor aduce într-adevăr folos producţiei.

În organizarea posturilor de control, comitetele de comsomol manifestă multă iniţiativă creatoare. Dar uneori se recurge la forme şi metode de muncă artificiale nespecifice Comsomolului. Astfel, unele comitete introduc în posturile de control o scriptologie inutilă: născocesc forme de evidenţă, instituie regulamente, instructaje, adeverinţe etc. Toate acestea nu numai că duc la complicarea muncii postului de control comsomolist, ci îl transformă într-un organ care se substituie comitetului sau biroului de comsomol. Nu procedează just nici comitetele care impun posturilor de control, obligaţia de a scoate o gazetă de perete proprie. Orice organ de presă poate fi editat numai de comitetul sau de biroul de comsomol.

Buletinele ca: „Vorbeşte postul comsomolist de control", foile fulger, foile satirice şi alte publicaţii editate pe baza faptelor semnalate de posturile de control trebuie să fie tot organe ale comitetului sau biroului de comsomol. Despre posturile de control nu se poate vorbi independent de cealaltă formă de control comsomolist—brigăzile-raid. Rolul lor este acelaşi. În primul rînd, ele trebuie să ajute comitetului sau biroului de comsomol să descopere lipsurile în producţie şi să obţină înlăturarea lor şi în al doilea rînd, să antreneze la rezolvarea sarcinilor de producţie un număr cît se poate mai mare de oameni — tineri muncitori şi colhoznici — să-i educe în spiritul atitudinii gospodăreşti, pline de răspundere faţă de producţie. Dar principiile de acţiune ale postului de control şi ale brigăzii-raid sînt întru cîtva diferite.

Viaţa secţiei sau sectorului cu toate particularităţile ei se desfăşoară zi de zi şi oră de oră, sub ochii tînărului muncitor. Ochiul ager al comsomolistului observă cea mai mică dezordine, orice piesă aruncată cu neglijenţă, staţionarea neproductivă a unei maşini, murdăria de pe intervalul dintre maşini. Despre staţionarea neproductivă şi murdăria din secţie, comsomolistul va semnala biroului de comsomol sau şefului secţiei: „luaţi măsuri". Tocmai unor astfel de tineri muncitori organizaţia comsomolistă a secţiei sau grupa de comsomol a sectorului le încredinţează sarcina de a realiza controlul comsomolist: „Fii atent la dezordinele din secţie, comunică despre toate acestea biroului sau comitetului, luptă pentru ca dezordinea să fie înlăturată. Tu eşti membru al postului comsomolist de control, un membru de încredere al organizaţiei noastre".

Toate acţiunile postului de control sînt conduse de biroul comsomolist al secţiei sau sectorului, de grupa de comsomol. Ele îl confirmă pe conducătorul postului. Munca postului în secţie poate să fie condusă şi de un membru al biroului, responsabil cu producţia, iar în cadrul sectorului de organizatorul grupei de comsomol.

După cum ne arată experienţa, postul de control poate avea şi o activitate temporară. Dacă organizaţia comsomolistă şi-a luat un anumit angajament (de pildă, să realizeze o curăţenie exemplară în secţii), ea poate să creeze un post special de control — pe întreaga uzină sau pe secţie. În îndatoririle membrilor unui astfel de post intră numai supravegherea curăţeniei, lupta pentru curăţenie. Dar şi în acest caz postul funcţionează sub conducerea comitetului sau biroului care l-a înfiinţat depinzînd de ele şi îşi încetează activitatea în urma unei hotărîri a lor.

Un post cu activitate temporară a fost înfiinţat în ajunul Congresului al XII-lea al Comsomolului la uzina de construcţii de maşini grele din Ural. În acele zile, uzina a produs înainte de termen un puternic excavator păşitor. Membrii postului — reprezentanţi ai tuturor secţiilor, care participau la executarea acestei comenzi — apăreau pretutindeni unde se descoperea o cît de mică întîrziere şi luau măsuri imediate. Odată s-a descoperit că secţia de montaj a întîrziat cu livrarea cablurilor necesare secţiei de construcţii metalice. Conducătorul postului — şef de sector la montajul excavatorului—comsomolistul Nicolai Rijkov a stat de vorbă cu cei vinovaţi de întîrziere, iar biroul de secţie a afişat deîndată pe uşa secţiei de montaj o „foaie fulger"! „Tovarăşi montori! Din cauza voastră întîrzie livrarea unei piese a excavatorului!" Cînd s-a descoperit că montarea poate fi întîrziată de turnarea blocului sistemului de troliii, postul comsomolist a semnalat aceasta comitetului de comsomol. Lucrarea a fost încredinţată unui grup de comsomolişti şi blocul a fost predat înainte de termen.

La uzina de automobile din Minsk, comitetul de comsomol a denumit postul de control cu activitate temporară „comandamentul comsomolist de luptă pentru caracterul ritmic al producţiei". Comandamentul este compus din 5 oameni. El este condus de inginerul constructor Stepan Kudra. Se înţelege că o grupă atît de mică nu putea să îndeplinească sarcina pe care i-a dat-o comitetul de comsomol dacă n-ar avea un activ numeros în fiecare secţie.

Spre deosebire de posturile de control, brigăzile-raid sînt înfiinţate de cele mai multe ori printr-o hotărîre a comitetului sau biroului, pentru un singur raid, avînd o sarcină bine stabilită. Brigăzilor-raid li se încredinţează, de pildă, sarcina de a controla cum este folosită tehnica în uzină, într-o secţie sau în mai multe secţii, cum sînt introduse propunerile de raţionalizare, cum sînt folosite deşeurile, cum se pregătesc pentru iarnă căminele de tineret ale uzinei etc.

Judecind după experienţa unor organizaţii, brigăzile-raid pot fi înfiinţate şi pentru un timp mai îndelungat. Dar sarcinile lor rămîn aceleaşi. Să luăm de pildă brigada-raid cu activitate permanentă a uzinei de tractoare din Harkov, compusă din 45 de oameni. Ei sînt, majoritatea, tineri specialişti din aproape toate secţiile şi sectoarele uzinei: ingineri, constructori, tehnologi-metalurgişti, lucrători ai secţiei de energetică şi ai secţiei mecanicului şef, ai secţiei de muncă şi salarii, muncitori raţionalizatori, medici — pentru controlul activităţii cantinelor, bufetelor, creşei, căminului de copii. Brigada are la activul său zeci de raiduri, zeci de acţiuni folositoare. În ultimul timp, brigada a organizat raiduri prin secţii pentru a controla cum sînt introduse propunerile de raţionalizare ale tinerilor muncitori, cum se aplică metodele de tăiere rapidă, cum este răspîndită iniţiativa tinerilor secţiei de prese, cum au pornit la întrecere socialistă pentru ridicarea productivităţii muncii.

Membrul postului comsomolist sau al brigăzii-raid se bucură de o încredere mare. Îndeplinind această sarcină de onoare dată de organizaţie, el trebuie să ţină minte întotdeauna că principalul în controlul comsomolist este rezultatul practic, eficacitatea. Poţi descoperi o mulţime de lipsuri şi poţi scrie despre ele în buletinul „Vorbeşte postul comsomolist", în „foile fulger" şi în foaia satirică „Ghimpele", dar dacă după aceasta în munca uzinei, secţiei sau sectorului nu s-a schimbat nimic, înseamnă că postul comsomolist sau brigada-raid nu au făcut lucrul principal. Fiecare din cei cărora li s-a încredinţat sarcina controlului comsomolist în producţie, trebuie să se distingă prin perseverenţă, principialitate şi operativitate. Comitetul de comsomol, gazeta operativă, conducătorii secţiilor, biroul de partid, directorul uzinei, ministerul — iată, numai cîteva din instanţele cărora trebuie să li se adreseze cu îndrăzneală membrul postului, animat fiind de sentimentul datoriei comsomoliste.

În cartea de dispoziţii a uzinei de automobile din Minsk se vorbeşte despre meritele controlului comsomolist în legătură cu succesele acestei întreprinderi. Directorul uzinei a menţionat în repetate rînduri marele ajutor acordat de comandamentul comsomolist la îndeplinirea planurilor de producţie, în organizarea muncii ritmice. Mulţi activişti au primit pentru munca depusă în această direcţie, mulţumiri şi premii de la conducerea uzinei. La uzina din Harkov, brigada-raid cu activitate permanentă şi posturile din secţii primesc neîncetat scrisori, notiţe şi alte semnalări din partea muncitorilor: „Fiţi atenţi la cutare nereguli!", „Daţi-l la gazeta de perete pe şeful nostru de secţie şi faceţi-i caricatura!" etc. Brigada şi posturile verifică aceste sezisări şi luptă cu perseverenţă pentru înlăturarea lipsurilor.

Am vorbit pînă acum despre controlul comsomolist în întreprinderile industriale. Posturile comsomoliste şi brigăzile-raid activează cu succes şi pe multe şantiere, în S.M.T.-uri şi colhozuri. Principiul înfiinţării şi activităţii lor este, fireşte, acelaşi. Putem cita cîteva probleme ridicate de aceste posturi de control şi brigăzi-raid. Comsomoliştii multor şantiere de construcţii iau sub controlul lor livrarea şi folosirea materialelor de construcţie, folosirea maşinilor, duc o luptă hotărîtă împotriva staţionărilor neproductive etc. Toate aceste acţiuni sînt pe deplin concrete şi practice. Orice muncitor poate observa, de pildă, staţionarea neproductivă a unei maşini; datoria biroului sau comitetului de comsomol este de a afla imediat după sezisarea postului, cauza staţionării maşinii şi de a lupta pentru a o pune din nou în funcţiune.

Posturile comsomoliste şi brigăzile-raid din colhozuri trebuie să fie foarte active şi operative. Ele au un larg cîmp de activitate, trebuie să controleze cum sînt îngrijite vitele — proprietate obştească, cum sînt păstrate furajele, dacă este în ordine gospodăria de seminţe a colhozului, dacă sînt gata pentru însămînţări maşinile şi inventarul, iar pentru recoltare — ariile şi magaziile de cereale. După cum ne arată experienţa, cu cel mai mare succes, activează posturile şi brigăzile care sînt înfiinţate într-un anumit sector al producţiei colhoznice: în domeniul creşterii animalelor, în brigada de cîmp şi pentru o perioadă scurtă în timpul iernatului vitelor, al pregătirii pentru însămînţări, în perioada recoltării... Îndatoririle postului de control le sînt sugerate comsomoliştilor S.M.T.-urilor de înseşi condiţiile muncii lor: lupta pentru o înaltă calitate a lucrărilor agricole, pentru o calitate superioară a reparaţiei maşinilor, pentru întreţinerea lor exemplară, pentru economia de combustibil şi lubrefianţi.

Controlul comsomolist are unele particularităţi specifice în transportul feroviar. Întrucît în toate verigile acestei ramuri a economiei naţionale acţionează o largă reţea de revizori şi controlori speciali de stat, nu mai sînt necesare posturi comsomoliste de control. În acelaşi timp, experienţa ne arată că, comitetele de comsomol ale nodurilor de cale ferată, ale staţiilor şi gărilor pot organiza cu succes raiduri în anumite probleme de mişcare şi exploatare a transportului. Astfel, după exemplul comsomoliştilor gării Oriol multe comitete au organizat raiduri pentru a controla deservirea pasagerilor. Participanţii la raidul organizat de comsomoliştii staţiei Nahicevan-Donskaia au accelerat descărcarea şi expedierea maşinilor agricole la uzina Rostselmaş în regiunile unde se valorifică pămînturi virgine şi înţelenite.

Din Molodoi Comunist Nr. 9/54

Cu pasiune, în fiecare zi

Pe kilometri întregi, linii — mai argintii sau mai ruginite — se întretaie, se despart, şerpuind pentru a se întîlni iar peste cîteva sute de metri, se pierd în zare... Din avion, toată această imensă reţea are probabil o sistematizare.

Mie însă, mi se părea că cea mai mare gară din ţară — Staţia C.F.R. Bucureşti Triaj — e un domeniu încîlcit, greu de parcurs. Zeci de vagoane staţionează sau trec; aici se formează un tren, cîteva zeci de metri mai încolo se triază nişte vagoane, pe altă linie, o locomotivă în manevră te trezeşte din cele mai plăcute visuri cu semnalele-i neprevăzut de stridente.

★

Sus în cabina nr. 12, în marginea liniilor ferate, în faţa unei mese mari, un tînăr în uniformă scrie ceva într-un registru. Aşa cum îl vezi acum, revizorul de ace Avram Gh. Ion îţi pare un funcţionar obişnuit. Cinci minute să stai însă lîngă el sau să-ţi povestească cineva despre minunile săvîrşite în trînta cu viscolul, astă iarnă — şi-ţi va fi suficient ca să-ţi dai seama că Avram Gh. Ion munceşte astfel încît reprezintă cu mult mai mult.

Fiul unui ceferist de la Ciulniţa, utemistul Avram a urmat şi el şcoala de calificare de gradul I. Pentru funcţia pe care o îndeplineşte însă acum, el s-a calificat pe locul de muncă.

De doi ani de cînd lucrează nu s-a întîmplat niciodată din vina lui vreo neregulă. Cînd a venit aici, în staţia Triaj, a fost un timp la rezervă şi a lucrat în mai multe posturi. I-a plăcut mai mult aici, la cabina 12. De ce? „Îmi place mai mult aici pentru că am mai mult de lucru".

L-am privit un timp, cum lucrează. N-are răgaz decît două — trei minute — şi iar sună telefoanele: blocul, mişcarea, alte cabine... Apoi, semnale şi simboluri înţelese numai de cei care cunosc tainele căilor ferate; grupări de litere, cifre, Avram Ion le transmite acarilor de lîngă el — cîte odată se înţeleg din ochi — care ridică şi coboară pîrghiile mecanice de ace, închizînd şi deschizînd drum trenurilor. Totdeauna o privire cercetătoare îi însoţeşte: tovarăşul Avram ştie că răspunde de o imensă avere şi o îngrijeşte ca ochii din cap. De multe ori însă se ridică de la locul lui şi pune mîna să-i ajute pe acari la manevrarea pîrghiilor, atunci cînd obosesc.

Siguranţa cu care lucrează te uimeşte mai cu seamă cînd eşti străin de tainele acestei meserii. Te temi tot timpul să nu greşească, să nu uite ceva, să nu facă vreo încurcătură. Numai el e calm şi-şi vede de treabă înainte, liniştit şi serios.

Avram Gh. Ion e şi organizator al grupei U.T.M. din tura I şi în această calitate comitetul U.T.M. este de părere că-şi îndeplineşte conştiincios sarcinile. Tot timpul cît am stat în cabina largă, printre aparate, pîrghii, telefoane, privind de la o mult rîvnită înălţime majestuoasa defilare a trenurilor, m-am gîndit: că există multă frumuseţe în această muncă, aparent modestă, care l-a pasionat pe revizorul de ace Avram Gh. Ion, frumuseţe care-i dă satisfacţie şi bucurii în fiecare zi.

★

La postul nr. 20, într-o baracă vopsită alb, prin care nu-i e greu vîntului la vreme de iarnă să-şi fluiere mînia, am ascultat o discuţie romantică despre viitorul transporturilor feroviare. Participanţii la discuţie — un bătrînel serios şi utemistul Luntraru Toma — treceau concesiv şi generos peste noroaiele de afară şi peste faptul că postul lor mai are mult ca să semene cu un palat. Le plăcea să viseze cu ochii deschişi, treji, despre lucruri scumpe lor.

Îl ascultam pe Toma Luntraru. Era palid şi serios, şi ochii-i străluceau mai adînc atunci cînd povestea cum Triajul se va muta mai departe, cum aici va fi Gara de Nord pentru trenurile de călători, iar în actuala gară vor intra numai trenuri rapide şi accelerate, cu locomotive electrice, pentru ca aerul pe care-l respiră copilaşii Bucureştiului să fie mai curat. N-aş putea stabili cîte procente de imaginaţie şi cîte de planuri existente alcătuiau asemenea visuri. Ştiu numai — şi mi-e destul — că Toma Luntraru crede în ele aşa cum şi le-a făurit şi nu se va lăsa rugat ca să lupte pentru înfăptuirea lor. Poate că totuşi visurile pe care le deapănă acum cu atîta seriozitate îl fac pe şugubăţul organizator în comitetul U.T.M. să muncească atît de bine... Dar, cînd îl cauţi, e ca o săgeată, cînd ici, cînd colo. Nici n-a început bine treaba — şi a şi terminat-o. Nici n-a plecat bine — şi a şi ajuns. Şi toate astea, cu veselie, cu o glumă aruncată din mers, cu o naturaleţe care o miră cumplit pe Veronica Ganciu, pornită cu mine de la locşorul din gară, pentru o lungă şi obositoare plimbare de-a lungul şinelor.

★

N-am putut să înţeleg de ce, ascultînd scopul vizitei mele, secretarul de partid, tovarăşul Stanciu, a zîmbit pe sub mustaţă şi m-a trimis să stau de vorbă cu Elena Vasilescu. Ia, colo, o fetişcană măruntică şi vioaie — ce-i drept, foarte drăguţă — scriitoare de vagoane. Şi ce-i cu asta?

Fetişcana asta de 21 de ani, cu ochi mari şi strălucitori de veveriţă şi cu fruntea înaltă, boltită a încăpăţînare, n-are cine ştie ce muncă de mare răspundere. Dar orice face, răzbeşte prin întreaga ei fiinţă, îngemănîndu-se cu ea, un avînt căruia i-aş zice fără teamă revoluţionar, o pasiune de om care-şi cunoaşte menirea.

Elena are de făcut următoarea treabă: să întîmpine trenurile la cabina a 2-a, şi să înregistreze fiecare vagon. Asta, cînd e afară, pe teren; cînd lucrează în birou — scriitorii de vagoane fac cu schimbul treaba asta — trece toate aceste numere în fel şi fel de registre. Deci, muncă nu prea grea. Dar s-o vezi cum se sbuciumă, cum îi strălucesc de sănătate obrajii roşii ca merele şi cum nu stă o clipă locului — tîtirez, nu alta — că îndată te şi faci scriitor de vagoane, zicîndu-ţi că pe lume altă meserie mai frumoasă nici că se află.

Poate că şi pentru că sora ei, Ana, lucrează tot la staţia Triaj ca scriitoare de vagoane, fratele — Nicolae — e acar la Obor. Elena se simte în staţie, între ceferişti, ca la ea acasă şi procedează ca atare. E murdar? Cum să lase aşa? Elena pune îndată mîna pe mătură, spală geamurile cocoţîndu-se pe scaune şi pe mese şi se leagă de oricine ar îndrăzni să arunce pe jos mucuri de ţigară sau bucăţele de hîrtie, deşi toate astea nu sînt, poate, în fond, treburile ei. La început, unii băieţi dezordonaţi şi unele fete mai leneşe au luat-o în rîs: „Ce-i, tu, te-ai cununat cu gara?" dar pînă la urmă i-au respectat toţi munca. Dealtfel, curată ca un pahar şi gătită cu şerveţele şi danteluţe e şi camera mică unde locuiesc cele două surori şi a cărei gospodină — pun mîna-n foc! — e tot Elena.

Pasionată de munca ei, de viaţă, era şi-n şcoala de calificare, cînd a plîns şi s-a sbuciumat pentru un 2 la o lucrare „cu ghinion" după care a trecut reexaminarea cu succes, pasionată e şi-n echipa de jocuri — unde obrajii ei roşii se înroşesc şi mai tare...

Da, l-am înţeles pe tovarăşul Stanciu şi m-am bucurat să o cunosc pe Elena Vasilescu.

PETRE VEDEA

Cine priveşte steagul de fruntaş în producţie aşezat lîngă strungul utemistului Ion Andreescu de la Uzina mecanică Bacău, va afla că el, folosind metoda Kolesov, a depăşit norma cu 120 la sută. Pînă nu de mult el îşi îndeplinea cu greu planul şi era indisciplinat în producţie. Şi iată că acum, datorită ajutorului dat de comunistul Sami Faibiş, el se numără printre fruntaşii fabricii şi este hotărît să-şi menţină cu orice preţ această faimă!

Unde o fi tovarăşul şef al bazei de recepţie?

Sub ochii comitetului raional U.T.M. şi ai Sfatului popular raional, la baza de recepţie din oraşul Topliţa mai mult de un vagon de porumb ştiuleţi începe să se mucegăiască, din cauză că tovarăşii din conducerea bazei de recepţie respective n-au luat nici un fel de măsuri pentru depozitarea lui în bune condiţiuni.

De asemenea, în comuna Vătava, la sfatul popular, de 12 zile telefonul sună fără întrerupere. Şeful bazei intermediare din Rîpa caută pe şeful bazei de recepţie din Reghin (Szegedi) pentru a-l întreba ce anume să facă cu cele 48 tone de porumb predispus mucegăirii şi cu cele 6.000 kg. ceapă predispuse şi ele îngheţului, produse ce se află pe rampa din staţia Rîpa.

De altfel, după şeful bazei de recepţie din Reghin nu sună numai telefoanele, ci după el ţipă şi fişele de produse predate, care din „greşeală", în loc să ajungă la timp la destinaţie, sînt transportate dintr-o comună în alta, de la Deda la Dedrad, de la Dedrad la Monor, de la Monor la Vătava şi aşa mai departe, iar situaţia colectărilor continuă, din această cauză, să rămînă mereu neclară.

Noi întrebăm, tovarăşe Szegedi, pînă cînd mai aveţi de gînd să practicaţi acest sistem „operativ" de muncă?

BALINT GHEORGHE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru Regiunea Autonomă Maghiară

260 ani de la naşterea lui Voltaire

Vera Călin

François-Marie Arouet, care şi-a luat mai tîrziu numele de Voltaire era fiul unui notar parizian. S-a născut acum 260 de ani, în 1694, şi a murit, după ce a cunoscut apoteoza gloriei, în 1778, cu un deceniu înainte de izbucnirea revoluţiei burgheze din Franţa. A sintetizat în prodigioasa lui operă, care ne uimeşte şi astăzi prin multilateralitatea ei, majoritatea frămîntărilor unui secol pregătitor de revoluţie, fiindcă şi-a pus arzătoarele întrebări pe care le suscitau împrejurările Franţei pre-revoluţionare. A răspuns acestor întrebări de cele mai multe ori, cum îi dicta înţelegerea burgheză a vieţii şi a lucrurilor.

Voltaire era fiul unei burghezii pregătită să sfarme edificiul societăţii feudale şi să conducă spre revoluţie întreaga stare a treia din care făcea parte; dar în acelaşi timp, al unei burghezii stăpîne pe puterea economică şi, prin urmare, de pe atunci clasă exploatatoare. S-a întîmplat însă cu Voltaire ceea ce s-a întîmplat cu mulţi dintre fiii cei mai înaintaţi ai burgheziei, ceea ce s-a întîmplat cu atîţia dintre contemporanii săi, filozofii şi scriitorii secolului 18. Lupta generoasă şi consecventă împotriva instituţiilor depăşite, a ideilor retrograde, a prejudecăţilor de orice soi, în favoarea progresului l-a făcut să îmbrăţişeze adesea nu doar cauza burgheziei în atac, ci a tuturor celor oropsiţi şi nedreptăţiţi, a întregii stări a treia.

Procesul acesta l-au explicat în diferite rînduri clasicii marxismului: „...alături de contradicţiile dintre nobilimea feudală şi burghezie care se manifestă ca reprezentantă a restului societăţii, există contradicţia generală între exploatatori şi exploataţi, între trîntorii bogaţi şi muncitorii săraci... Tocmai această împrejurare le-a dat reprezentanţilor burgheziei posibilitatea să joace rolul de reprezentanţi nu ai unei clase separate, ci ai întregii omeniri în suferinţă". (Fr. Engels).

De aceea şi Voltaire, proprietarul şi fabricantul de ceasornice şi ciorapi din Ferney, este reprezentant tipic al burgheziei, cînd face apologia luxului în poemul „Omul de lume" şi se îngrozeşte la ideea că străbunii omului, Adam şi Eva, „nu ştiau ce este *al meu şi al tău*", dar devine apărătorul „întregii omeniri în suferinţă", cînd — scriitor cetăţean — apără victimele reacţiunii clericale, apără umanitatea, în răsunătoarele procese care au rămas de atunci pentru eternitate asociate de numele lui Voltaire: procesul Callas, Sirven, La Barre.

Urmărind opera atît de vastă a lui Voltaire — de poet, tragedian, filozof, istoric, critic literar, epistolier — sîntem de aceea izbiţi de contradicţii. Sînt contradicţii ce oglindesc însăşi fiinţa categoriei sociale căreia îi aparţine Voltaire, dar şi căutările unei minţi iscoditoare pe drumul progresului social. În măsura în care a trăit o epocă agitată, în care curente de gîndire se încrucişau şi se înfruntau, Voltaire el însuşi a redat în opera sa conflictul de idei ce reflecta conflictul social al vremii.

★

Viaţa lui intensă şi tumultoasă, în care o tinereţe desfăşurată sub semnul primejdiei şi incertitudinii e încununată de o maturitate şi o bătrîneţe vorbind despre autoritatea inteligenţei şi a gîndirii progresiste, în secolul numit al luminilor, conţine episoade grăitoare pentru epoca finală a feudalismului francez, grăitoare de asemenea pentru personalitatea lui Voltaire. În timpul regenţei, cînd tînărul neastîmpărat începe să-şi exercite pana de epigramist, stîrnind admiraţia cercurilor intelectuale prin vioiciunea rară a spiritului său şi prin replica sa promptă, epocă în care nobilimea trăia cu frenezia sfîrşitului o viaţă licenţioasă şi scandaloasă, se cerea unui tînăr cu mintea scăpărătoare un minim de ipocrizie şi mai ales canalizarea neastîmpărului în direcţii inofensive. Aceste însuşiri i-au lipsit desigur viitorului Voltaire, pe atunci încă François M. Arouet, de vreme ce el cunoaşte în două rînduri pe dinăuntru zidurile Bastiliei şi e silit după a doua detenţie să părăsească Franţa.

Seria exilurilor începe cu Anglia, popas important pentru evoluţia scriitorului şi filozofului. Era firesc ca cel ce suferise rigorile absolutismului francez să fie orb faţă de lipsurile monarhiei constituţionale şi ale regimului parlamentar din Anglia. Ca atîţia alţi iluminişti ai veacului, Voltaire avea să-i exalte virtuţile în „Scrisorile filozofice". Lucrarea avea să fie arsă pe rug în Franţa pentru că, plăcut impresionat de mulţimea sectelor religioase din Anglia şi de buna înţelegere dintre ele, Voltaire face reflecţii critice la adresa intoleranţei şi a persecuţiilor religioase din Franţa.

Al doilea refugiu îl va găsi Voltaire în castelul prietenei sale, marchiza de Châtelet, la Cirey, în Lorraina, nu departe de frontieră (atracţia lui Voltaire pentru regiunile de frontieră e lesne de înţeles). În tovărăşia castelanei, Voltaire face experienţe de fizică şi chimie şi rezolvă binoame şi trinoame, integrîndu-se în atmosfera de curiozitate ştiinţifică a veacului căruia i-a plătit cu febrilitate tribut. A urmat trista experienţă de la curtea lui Frederic II al Prusiei, la a cărui invitaţie răspunzînd, Voltaire se lecuieşte pentru totdeauna de mitul suveranului filozof luminat, în care mai credea încă. În castelul Sans-Souci, unde are ingrata misiune de a stiliza versurile franceze ale monarhului diletant, Voltaire cunoaşte aspecte felurite ale absolutismului prusac şi scriind în legătură cu Frederic, că purtarea acestuia faţă de el — Voltaire — se rezumă în cuvintele „stoarce portocala şi asvîrle coaja", Voltaire exprima succint relaţiile dintre orice suveran şi supuşii lui — fie ei şi „filozofi favoriţi".

La întoarcerea în patrie autorităţile franceze nu fac filozofului o primire liniştitoare. După ce rătăceşte cîtva timp în regiunea de graniţă, Voltaire se stabileşte pe o moşie lîngă Geneva, pe care o intitulează „les Delices" (Deliciile). I se părea că lîngă Geneva, citadela calvinismului, refugiul celor în conflict cu autoritatea monarhică şi catolică, se va simţi în siguranţă. Dar Geneva era cetatea calvinismului devenit reacţionar. Austeritatea puritană calvină nu îngăduia manifestările de pe moşia les Délices, căci aci se jucau piese de teatru, aci se rosteau cuvinte blasfematorii la adresa divinităţii.

Pentru ultima oară Voltaire îşi schimbă reşedinţa. La graniţa elveţiană, în Franţa, el cumpără moşia Ferney, domeniu independent, scutit printr-o veche tradiţie de impozite, ceea ce-i dădea lui Voltaire iluzia că stăpîneşte o ţară, pe care el o dorea, ţara filozofiei. Începe epoca patriarhatului de la Ferney. Voltaire stăpîneşte gîndirea europeană ca un rege al filozofiei. Acel care prin întreaga sa activitate, se pusese în fruntea mişcării iluministe, colaboratorul enciclopediei, apărătorul nedreptăţiţilor, cunoaşte gloria. În 1772 îşi părăseşte reşedinţa pentru a asista la premiera tragediei sale Irina şi la încoronarea bustului său, ridicat din iniţiativa unui grup de literaţi şi filozofi. Emoţia succeselor îl sfîrşeşte pe octogenar. Aceluia ce fusese consfinţit rege al filozofiei în timpul vieţii, regele Franţei îi refuză după moarte autorizaţia de înmormîntare. Cîţiva prieteni l-au transportat în noapte pînă la o mînăstire singuratecă din provincia Champagne. Acestea se întîmplau în 1778. Unsprezece ani mai tîrziu avea să înceapă revoluţia. Sans-culoţii, cei care aveau să dărîme Bastilia au înscris atunci pe steagul lor de luptă fraze şi cugetări extrase din opera lui Voltaire.

★

Cînd tînărul de 23 de ani, închis în Bastilia, îşi începe poemul epic „Henriada", el se adresează istoriei ca un liber cugetător şi adept al toleranţei religioase. Figura lui Henric al IV-lea, cel ce pusese capăt războaielor religioase din secolul 16, devenise de mult simbolul acestor idei. Oferindu-l contemporaneităţii în chip de model, Voltaire adresează o critică viguroasă regimului de teroare religioasă cu care se încheiase jalnic domnia lui Ludovic XIV. Dar Voltaire nu tratează totdeauna istoria cu respectul pe care l-a acordat unor figuri ca Henric IV. În „Fecioara din Orleans", poem eroi-comic, ironia ce avea să se numească în urmă voltairiană, se manifestă în legătură cu unele episoade şi figuri ale istoriei, exploatate propagandistic spre folosul bisericii catolice.

Filozofia lui Voltaire se află difuzată în întreaga lui operă. O găsim răspîndită în poeme epice, povestiri, tragedii şi corespondenţă. Adept al empiristului englez Locke, Voltaire afirmă că toate cunoştinţele umane sînt rezultatul diverselor combinaţii şi asociaţii dintre senzaţii. Lumea are existenţa obiectivă şi noi o cunoaştem pe calea simţurilor. Sufletul dispare odată cu materia, spune acest materialist convins, care scrie în „Dicţionarul Filozofic" — adevărat manual de voltairianism — polemizînd cu Berkley, corifeul idealismului englez: „Astfel încît, după acest doctor (Berkley) zece mii de oameni, ucişi de zece mii de lovituri de tun nu sînt decît zece mii de păreri ale sufletului nostru".

Una din problemele care agita pe la mijlocul secolului 18, minţile gînditoare era aceea dacă progresul civilizaţiei contribuie la purificarea sau depravarea moravurilor. În 1749 Rousseau avea să răspundă negativ la această problemă. Depăşit adesea de Rousseau, om al plebei, în înţelegerea originii inegalităţii sociale, Voltaire are asupra acestuia superioritatea în tratarea problemei progresului. Poemul „Omul de lume" e între altele, elogiul civilizaţiei şi al progresului, împotriva celor care făceau apologia vieţii patriarhale. În vestita polemică Voltaire-Rousseau în problema civilizaţiei, Voltaire n-avea să-l cruţe pe antagonistul său. „Nimeni n-a folosit niciodată atîta spirit pentru a ne face proşti; îi vine omului chef să umble în patru labe, cînd citeşte lucrarea dumitale" — scrie el apărătorului „omului natural".

În povestirile sale filozofice — aşa numitele romane — Voltaire desfăşoară odată cu arta de povestitor şi adîncimea gîndirii filozofice, verva lui neîntrecută care imprimă un ritm îndrăcit episoadelor. Ironia specific voltairiană se degajă aci din situaţii sau demonstraţii prin absurd, alteori din alăturări groteşti. E o ironie a cărei tonalitate o dă rîsul ce răsună din toate paginile scrise de Voltaire. Tăioasă şi corosivă, această ironie atacă în povestirea „Candide" pe adepţii optimismului leibnizian, pe acei care sub deviza „Totul este bine" preconizau acceptarea răului şi a injustiţiei, resemnarea în faţa soartei. Un adept al acestei filozofii al armoniei prestabilite este profesorul tînărului Candide, Pangloss, ale cărei demonstraţii sunau în felul următor: „Este demostrat că lucrurile nu pot fi altfel, căci totul fiind făcut cu un scop, totul este în mod necesar făcut pentru cel mai bun scop. În concluzie cei care au afirmat că totul e bine au spus o prostie; trebuiau să spună că totul e cum nu se poate mai bine". Complicatele aventuri pe care le trăieşte nevinovatul Candide, precum şi dogmaticul său profesor Pangloss dărîmă eşafodajul filozofic al optimismului de tipul semnalat mai sus.

Scăpărătoare de spirit, povestirile lui Voltaire n-au fost niciodată gratuite. Fie că foloseşte canavaua basmului oriental („Zadig"), fie că îşi plimbă personajele prin spaţiile interplanetare („Micromégas"), fie că pune pe un Huron din regiunile primitive să-şi exprime uimirea în faţa stărilor din Franţa („Naivul"), Voltaire foloseşte totdeauna povestirea pentru demascarea viciilor sociale.

Şi din teatru s-a priceput să facă o tribună de luptă. Lărgind cadrele înguste ale tragediei clasice, a ştiut să împrospăteze acest gen degradat de epigonii clasicismului. Personajele tragediilor lui Voltaire nu mai joacă în tradiţionalele costume ale veacului 17 sau 18, la care se adăuga pentru mai multă „autenticitate" un coif roman, ci în costumele şi decorurile cerute de subiectul tragediei. Ele aveau menirea să rostească tirade împotriva tiraniei (Brutus, Agatocle) diatribe împotriva fanatismului (Mahomed), atacuri împotriva războaielor coloniale (Alzira), sentinţe ce proclamă toleranţa, libertatea, frăţia.

Tot prin Voltaire secolul al 18-lea francez a dat o nouă valorificare trecutului, debarasînd istoria de viziunea teologică, pe care i-o imprimase secolul 17, prin reprezentantul său Episcopul Bossnet. Lucrările istorice ale lui Voltaire (Istoria lui Carol XII, secolul lui Ludovic XIV. Eseul asupra moravurilor, Istoria Rusă sub Petru cel Mare) dovedesc imensa erudiţie a autorului cît şi principii moderne de cercetare. Pentru mulţi din istoricii veacurilor anterioare, istoria fusese o cronică a regilor sau, în cazul cel mai bun, istoria militară şi diplomatică a unei epoci. Voltaire scrie despre această înţelegere a istoriei „Ai zice citind istoriile că pămîntul n-a fost făcut decît pentru cîţiva suverani şi pentru cei ce le-au slujit pasiunile; tot restul trece pe planul al doilea. Aici istoricii îi imită pe tiranii despre care vorbesc, sacrifică seminţia umană unui singur om. Dar n-au existat decît prinţi pe lume?". Şi e oare nevoie ca „aproape toţi creatorii de artă să rămînă necunoscuţi, în timp ce avem expuneri cronologice despre oameni care n-au făcut nimic bine sau care au făcut mult rău".

Neridicîndu-se pînă la înţelegerea rolului poporului în făurirea istoriei, Voltaire înţelege totuşi să dea o istorie a civilizaţiei şi nu a monarhilor. Iar în monumentala operă „Eseu asupra moravurilor", combativitatea cu care denunţă istoricul epocile de întuneric legate de tirania şi de tendinţele dominatoare ale bisericii catolice se îmbină cu încredere în mersul ascendent al istoriei, în posibilitatea progresului.

E greu, să epuizezi nu într-un articol, ci într-un studiu amplu toate înfăţişările acelui spirit multilateral şi divers care a fost Voltaire. A fost între altele un vestit epigramist. O zicală a timpului spunea că nici o prostie ce s-ar fi emis în orice colţ al Europei n-a rămas nesancţionată măcar printr-o epigramă de către Voltaire. A fost şi un mare epistolier. Uriaşa sa corespondenţă cuprinzînd peste 10.000 de scrisori este dintre cele mai voluminoase lăsate de vreun scriitor.

Uimirea în faţa acestei prodigioase personalităţi, au exprimat-o adesea contemporanii. Într-o scrisoare, pe care i-a adresat-o lui Voltaire, înainte de ruptura cu filozoful, Frederic II spunea: „Pentru mine... eşti o fiinţă de neînţeles. Mă îndoiesc că în lumea aceasta trăieşte un oarecare Voltaire... Nu, desigur că nu un singur om îndeplineşte această muncă uimitoare, care i se atribuie domnului Voltaire. La Cirey este o întreagă academie formată din cei mai aleşi oameni din lume. Acolo trăiesc filozofi care-l traduc pe Newton, poeţi epici... Şi lucrările acestei academii se publică sub numele lui Voltaire, tot aşa cum victoriile unei întregi armate sînt atribuite căpitanului oştirii". Dar noi, convinşi fiind că Voltaire nu semna operele redactate de o academie şi nu-şi atribuia faptele unei armate al cărei comandant era, preluăm opera lui Voltaire ca pe una dintre cele mai preţioase moşteniri literare şi filozofice ale trecutului. Căci nu burghezia, care după 1789 a instituit domnia sacului cu bani, ci urmaşii sans-culoţilor de la 1789-93 — clasa muncitoare — îl poate înţelege astăzi pe acela care zîmbind, rîzînd, încruntîndu-se şi fulminînd pregătea şi el, cu armele lui, revoluţia.

Bogată este recolta de porumb obținută de membrii gospodăriei agricole colective „Inainte“ din comuna Berveni, regiunea Baia Mare. Ei au început să primească avansurile ce le revin pe zilele-muncă efectuate. In foto: Colectivistul Korady Sandor primind de la Covaci Iosiub, cantaragiu la basculă, 1200 kg. porumb pentru 291 zile-muncă, pe lingă celelalte produse primite.

Foto AGERPRES

Posibilitățile dezvoltării pomiculturii în regiunea Hunedoara

În regiunea Hunedoara condițiile de sol și de climă sînt favorabile creșterii pomilor roditori și pomicultura este îndrăgită de țăranii muncitori de la noi, fapt dovedit de suprafețele mari ocupate de livezi și de soiurile autohtone cultivate în regiune. Astfel, putem cita ca varietăți de mere proprii regiunii: Roșu de Geoagiu, Cormoșă de Mada, de Bulzești, Hațegane etc.; varietăți de nuci: de Sibișel și altele. Sînt cîteva bazine pomicole unde unele specii au găsit un microclimat favorabil creșterii și dezvoltării lor, iar fructele produse au un colorit frumos și un gust foarte bun. De exemplu: bazinul pomicol al Hațegului pentru varietatea de mere Ionathan; bazinul pomicol Geoagiu pentru varietatea de mere Roșu de Geoagiu, apoi bazinele pomicole de la Brad și Ilia pentru cultura prunului și cel al Sibieșului din raionul Orăștie pentru cultura nucului. Aceste varietăți adaptate perfect la condițiile de climă și sol și care dau o producție mare de fructe puteau fi extinse mai mult, dar regimul burghezo-moșieresc a lăsat și în acest sector o situație destul de grea.

În prezent, majoritatea pomilor sînt răzleți, răspîndiți în amestec de specii și cu alte culturi agricole. Plantații masive nu s-au făcut decît foarte puține, nu a existat un plan de perspectivă pentru dezvoltarea pomiculturii pe baze științifice, pentru cercetarea solului, climatului și varietăților.

Din această cauză în prezent nu se pot face în bune condițiuni lucrările de îngrijire a pomilor și de stropiri contra dăunătorilor. Raportul între specii în ceea ce privește numărul lor este în defavoarea speciilor ce prezintă importanță pentru industrializare, cît și pentru aprovizionarea marilor centre muncitorești din cuprinsul regiunii. Astfel, mărul reprezintă abia 14 la sută din totalul pomilor fructiferi, părul 3 la sută, caisul 0,50 la sută, cireșul și vișinul 2,5 la sută, nucul 4,5 la sută și alți pomi 6,5 la sută, față de prun care ocupă 69 la sută din totalul pomilor. Procentul ridicat de pruni ne arată direcția către care a fost îndrumată pomicultura în trecut, o direcție nesănătoasă.

Pomii în general nu s-au bucurat de o îngrijire mai atentă și mulți din ei sînt în declin. Ei au suferit, de asemenea, atacuri puternice ale dăunătorilor vegetali și animali — cum e păduchele de San José la măr și păr, păduchele țestos și fumagina la prun — ceea ce a dus la situația de astăzi cînd pomii rodesc puțin, au o producție periodică, cu fructe de calitate inferioară, iar procentul pomilor uscați crește an de an.

Față de această situație trebuie ca de urgență să se ia măsuri de refacere a pomiculturii, cu atît mai mult cu cît fructele în stare proaspătă sau prelucrate sînt cerute în toate centrele muncitorești din țară.

În prezent, datorită existenței sectorului socialist în agricultură, se poate trece la acțiuni de plantații masive, iar țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie îndrumați să traducă în viață îndrumările Proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului.

Sînt unele gospodării agricole colective, ca și gospodării agricole de stat care au mari posibilități de dezvoltare a sectorului pomicol și care pot planta suprafețe mari de pomi fructiferi, datorită condițiilor de sol favorabil și climei potrivite. Un început frumos l-a făcut gospodăria agricolă de stat Apoldul de Sus, care a început din anul 1954 crearea unei plantații de pomi fructiferi de peste 100 hectare la Miercurea Sibiului, iar gospodăriile agricole colective Sebeș și Ungurei din raionul Sebeș și-au propus refacerea actualelor livezi prin scoaterea pomilor uscați sau neproductivi și plantarea soiurilor, cît și prin înființarea de noi livezi. Pe același drum merge și gospodăria agricolă colectivă Cetea din raionul Alba, care, pe lîngă refacerea și mărirea actualei plantații, și-a propus înființarea unei pepiniere de castani comestibili pentru a mări numărul castanilor comestibili din plantația gospodăriei. Demnă de menționat este și acțiunea ce se duce în gospodăriile agricole colective Pestenița și Demsus din raionul Hațeg, care au de asemenea mari posibilități pentru dezvoltarea pomiculturii. Aceste gospodării au realizat beneficii însemnate prin valorificarea fructelor din livezile proprii.

Pentru dezvoltarea sectorului pomicol în regiunea Hunedoara, trebuie creată de la început o bază serioasă de producere a materialului săditor pomicol și aceasta nu se poate face decît prin înființarea de pepiniere pomicole raionale. În trecut tot materialul săditor era adus din alte regiuni și era nepotrivit ca portaltoi și varietate, nefiind adaptat condițiilor de climă și sol din regiune.

La crearea de pepiniere pomicole trebuie pornit de la început pe baze sănătoase, științifice, potrivit științei biologice miciuriniste și experienței înaintate a pomicultorilor sovietici.

După învățătura miciurinistă pomii trebuiesc creați începînd de la școala de puieți, în condițiile în care vor creșta, se vor dezvolta și vor rodi. Pe această linie trebuiesc create o serie de pepiniere raionale care să producă tot materialul săditor de care are nevoie fiecare raion. La producerea materialului săditor trebuie ținut seama de raportul necesar între diferitele specii pomicole, de condițiile de sol, climă, de varietățile cele mai productive care să producă fructe de calitate superioară.

Prin studiul făcut de tehnicienii de la Institutul de Cercetări Agronomice și de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, precum și cu concursul dat de practicienii din regiune din sectorul socialist și individual, s-a analizat situația actuală a pomiculturii din fiecare raion în parte și s-a ajuns la o serie de concluzii pe baza cărora trebuiesc luate măsurile necesare.

În privința raportului între specii, mărul trebuie să ocupe în viitor 38 la sută din numărul total al pomilor, prunul 37 la sută, părul 9 la sută, caisul 4 la sută, cireșul și vișinul 8 la sută și alți pomi 4 la sută. S-au stabilit de asemenea soiurile ce trebuiesc promovate în cultură. De exemplu, la măr s-au raionat 14 soiuri de bază, 17 soiuri de completare și 8 soiuri de încercare. S-a dat atenție și soiurilor locale la toate speciile, soiuri care reprezintă un capital valoros prin faptul că sînt mai adaptate solului și climatului local, sînt mai rezistente la atacul dăunătorilor vegetali și animali și au o producție mai constantă. Unele defecte ce le au aceste soiuri se pot ameliora prin aplicarea unei agrotehnici raționale.

Pentru producerea materialului săditor s-a întocmit un proiect de creare de pepiniere pomicole menite a furniza materialul săditor pentru toate speciile pomicole raionate cît și pentru plantații de arbuști fructiferi. Pînă acum s-a programat înființarea a 4 pepiniere raionale a cîte 20 hectare fiecare, în raioanele Hațeg, Orăștie, Brad și Ilia. În raionul Hunedoara, fiind un raion central, s-a propus înființarea unei pepiniere regionale de 60—80 hectare cu cîmp de formare de 5 hectare. Aceste pepiniere trebuie să ia ființă în anii 1955—1956. Pepiniera regională, pe lîngă rolul ce-l are de a coordona activitatea celorlalte pepiniere pomicole, are și menirea de a rezolva unele probleme teoretice și practice legate de pomicultura regiunii în privința soiurilor ce se introduc în regiune, a studierii mai amănunțite a soiurilor locale etc.

Începutul în crearea de pepiniere l-au făcut raioanele Hațeg, Orăștie și Brad, unde, cu concursul organelor locale, s-au pus bazele înființării de pepiniere pomicole, s-au asigurat semințele necesare înființării școlilor de puieți pentru anul 1955.

Un mare aport îl poate aduce tineretul de la sate la crearea și dezvoltarea pepinierelor. Paralel cu aceasta el trebuie să ajute la îngrijirea pomilor existenți în livezi sau pe marginea șoselelor și căilor ferate și la plantarea materialului produs în pepiniere.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, arată căile și măsurile ce trebuiesc luate pentru mărirea producției în sectorul pomicol, începînd din anul acesta, pentru înființarea de noi plantații se pun la dispoziție credite pe termen lung, credite care vin în ajutorul țăranilor muncitori lipsiți de mijloace materiale și dornici a înființa plantații de pomi.

Directivele arată că pentru traducerea în viață a sarcinilor din sectorul pomicol: „Este necesară organizarea unei largi acțiuni de masă cu participarea voluntară a țăranilor muncitori, a muncitorilor de la orașe, a femeilor și tineretului, pentru plantarea și îngrijirea pomilor și pentru combaterea dăunătorilor“. Organizațiilor U.T.M. le revine sarcina de a mobiliza pe tinerii țărani muncitori pentru a contribui la traducerea în viață a indicațiilor din Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului, privind sectorul pomicol.

STELIAN CAȚAVELA
șeful secției viti-pomicole a sfatului popular regional Hunedoara

Concertul simfonic al Filarmonicii din Dresda

Orchestra Filarmonică din Dresda, dirijată de prof. Heinz Bongartz, a dat miercuri seara, în sala Ateneului R.P.R., al doilea Concert simfonic în Capitală.

S-au cîntat: uvertura „Leonora Nr. III“ de Beethoven, Variațiuni pe o temă de Mozart de Max Regger și Simfonia 1-a de Brahms.

La insistenta cerere a publicului, s-au mai interpretat uverturile „Egmont“ de Beethoven și „Tannhäser“ de R. Wagner.

Concertul a fost primit cu multă căldură de ascultători.

Orchestra Filarmonică din Dresda va mai da în zilele următoare o serie de concerte la Timișoara, Iași și Cluj, după care se va înapoia în București.

(Agerpres)

Discuție despre literatura pentru copii

Secția de proză, comisia de literatură pentru copii și tineret și organizația de bază U.T.M. a Uniunii Scriitorilor, anunță discutarea romanelor „Marea bătălie de la Iazul Mic“ de Octav Pancu-Iași și „Inimoșii“ de Gica Iuteș, în plenara care va avea loc joi 25 noiembrie a.c. orele 17 la Casa Scriitorilor din Calea Victoriei nr. 115.

INFORMAȚII

La 22 noiembrie 1954 s-a deschis la Geneva a 12-a sesiune a Comitetului Transporturilor Interioare din cadrul Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa. La ordinea de zi a sesiunii figurează probleme ale transportului pe căi ferate, șosele și aerian.

La sesiune participă și o delegație a R.P.R.

★

Uniunea Scriitorilor organizează vineri 26 noiembrie, ora 18, în sala Dalles, o manifestare culturală închinată comemorării scriitorului Anton Pann, de la a cărui moarte s-au împlinit recent 100 de ani.

Cu acest prilej, prof. univ. Tudor Vianu va conferenția despre „Viața și opera lui Anton Pann“.

Conferința va fi urmată de un program artistic.

(Agerpres)

C. E. C. anunță

Pînă la 30 noiembrie se mai pot cumpăra obligațiuni C.E.C. 4% cu cîștiguri la prețurile de 203 lei; 101,50 lei și 50,75 lei.

După această dată, prețurile obligațiunilor cresc chenzinal pe măsura apropierii celei de a doua trageri la sorți, care va avea loc la 30 decembrie a. c.

Numai obligațiunile cumpărate pînă la 30 decembrie 1954 pot participa și la tragerea suplimentară din 30 septembrie 1955, la care se atribuie 4.600 cîștiguri între 400 — 35.000 lei, totalizînd 3.951.600 lei.

Cultură fizică și sport

Flamura Roșie Arad — campioana R. P. R. la fotbal pe anul 1954

TIMIȘOARA (prin telefon de la trimisul nostru **C. Roman**).

Pe stadionul „Locomotiva“ din localitate s-a desfășurat ieri întîlnirea dintre echipele Locomotiva-Timișoara și Flamura Roșie Arad. Această întîlnire avea o importanță deosebită pentru arădeni, deoarece, numai victorioși, puteau fi siguri de titlul de echipă campioană. Intr-adevăr, întîlnirea a fost viu disputată, remarcîndu-se prin ardoarea cu care au luptat textiliștii arădeni. La sfîrșitul meciului strădaniile textiliștilor arădeni au fost încununate de succes: victoria asupra echipei Locomotiva-Timișoara și totodată mult rivnitul titlu de campioană R.P.R. la fotbal pe anul 1954. În această întîlnire, Locomotiva-Timișoara a suferit prima înfrîngere pe teren propriu; echipa Flamura Roșie Arad a cîștigat cu scorul de 2—0 după ce pînă la pauză nu s-a înscris nici un punct.

Prima repriză a acestei întîlniri s-a desfășurat sub semnul unei ușoare dominări a echipei gazdă. În această parte a jocului, timișorenii au jucat mai bine, punînd de cîteva ori în pericol poarta arădenilor.

După pauză, arădenii apar pe teren deciși să cîștige. Într-adevăr, profitînd de faptul că timișorenii nu mai atacă la fel de insistent ca la începutul partidei, jucătorii echipei Flamura Roșie Arad trec la atac și reușesc să înscrie de 2 ori prin Serfozoe și Vaczi. În această parte a jocului actuala echipă campioană a desfășurat un joc de calitate, cîștigînd pe merit această întîlnire.

După meci, căpitanul echipei Flamura Roșie Arad, *Andrei Mercea*, ne-a făcut următoarea declarație:

„Sîntem foarte fericiți că la sfîrșitul acestui meci și în același timp, la sfîrșitul campionatului categoriei A, sîntem învingători.

Echipa noastră a cîștigat campionatul! Cred că la obținerea acestei victorii, la obținerea titlului de echipă campioană a R.P.R. la fotbal pe anul 1954 și-au dat aportul deopotrivă toți jucătorii echipei. Pentru a obține victoria, noi am luptat din toate puterile de-a lungul fiecărei etape a campionatului. Astăzi lupta noastră este încununată de succes. Acum, dorința noastră e să obținem și Cupa R.P.R., acest trofeu pentru care s-au întrecut mii de echipe din țara noastră. Despre aceasta vom vorbi însă peste cîteva zile, cînd va avea loc finala Cupei R.P.R. la fotbal pe anul 1954“

★

Celelalte întîlniri ale ultimei etape s-au terminat cu următoarele rezultate:

La București, pe stadionul „23 August“, într-un decor iernatic, echipa C.C.A. a întîlnit pe Știința Timișoara, reușind să cîștige cu 1—0 după o luptă foarte dîrză.

Hunedoara: Metalul — Flacăra Ploești 3—1 (2—0).

Oradea: Progresul — Locomotiva București 3—2 (1—0).

Cluj: Știința — Locomotiva Tg. Mureș 2—0 (1—0).

Cîmpia Turzii: Metalul — Dinamo București 0—4 (0—2).

Petroșani: Minerul — Dinamo Orașul Stalin 1—1 (1—0).

Clasamentul final al campionatului este următorul: 1. Flamura Roșie Arad 35 puncte, 2 C.C.A. 34 puncte, 3. Dinamo București 33 puncte, 4. Locomotiva Timișoara 29 puncte, 5. Știința Cluj 28 puncte, 6. Știința Timișoara 27 puncte, 7. Flacăra Ploești 24 puncte, 8. Dinamo Orașul Stalin 24 puncte, 9. Minerul Petroșani 24 puncte. 10. Locomotiva Tg. Mureș 23 puncte, 11. Metalul Hunedoara 23 puncte, 12. Locomotiva București 22 puncte, 13. Metalul Cîmpia Turzii 20 puncte, 14. Progresul Oradea 18 puncte. Echipele clasate pe ultimele trei locuri retrogradează în divizia B.

Campionatul de șah al R. P. R.

În cadrul finalei Campionatului de șah al R.P.R., miercuri după amiază s-au disputat partidele întrerupte din primele trei runde. Rezultatele înregistrate au fost următoarele: Costea—Mititelu 1—0, M. Rădulescu—Halic ½—½, I. Szabo—Karacsony ½—½, Soos—Costea 1—0, Nacht—Seimeanu ½—½, Drimer—I. Szabo 1—0, Troianescu—Radovici ½—½, Bălănel—Weissman ½—½, Halic—Samarian 1—0, Weissman—Halic 0—1, Drimer—Troianescu 0—1, Ciocîltea—Ghițescu ½—½. Partida Troianescu—Weissman va fi continuată în altă zi.

După trei runde, pe primele locuri ale clasamentului se află: Ciocîltea, Seimeanu și Halic cu cîte 2½ puncte. Urmează Soos, Costea, Bălănel, G. Alexandrescu cu 2 puncte și Troianescu cu 1½ puncte și o partidă întreruptă.

Astăzi, Campionatul continuă cu desfășurarea rundei a 4-a.

(Agerpres)

Competiția triunghiulară de box

Astă seară, cu începere de la ora 19, sala sporturilor de la Floreasca va găzdui prima reuniune din cadrul tradiționalei competiții triunghiulare de box la care participă cei mai valoroși pugiliști de la C.C.A., Dinamo și reprezentativa asociațiilor sportive sindicale. La cea de a III-a ediție a competiției, alături de o serie de pugiliști cunoscuți ca maeștrii sportului E. Mărgărit, (Știința), T. Constantin (Dinamo), D. Ciobotaru (Dinamo), Mircea Dobrescu (C.C.A.), V. Tiță (C.C.A.) G. Ripka (Metalul) și maestrul emerit al sportului Gh. Fiat (C.C.A.), participă și mai mulți tineri pugiliști cu frumoase perspective în frunte cu V. Mariutan (Metalul), V. Filiuță (Dinamo), M. Stoian (Știința), Iulian Mihai (Dinamo) și alții.

Noi victorii ale trăgătorilor sovietici

CARACAS 24 (Agerpres). — La poligonul „Iepurele alb“ din Caracas, capitala Venezuelei, au continuat întrecerile celei de a 36-a ediții a campionatelor mondiale de tir. În probele care au avut loc, trăgătorii sovietici s-au afirmat în mod deosebit înregistrînd noi performanțe de valoare internațională, care-i situează în fruntea celor mai buni trăgători din lume.

Un remarcabil succes a înregistrat în proba de armă liberă, calibru mare (3x40 de la 300 m.), sportivul sovietic Anatoli Bogdanov, care a cucerit titlul de campion mondial totalizînd, la cele 3 poziții, 1.133 puncte. Această performanță constituie un nou record mondial. Recordul mondial precedent era de 1.124 puncte și aparținea din anul 1937 trăgătorului Kivistik. Titlul de campioană mondială la această probă a revenit echipei U.R.S.S. care a totalizat cel mai mare număr de puncte: 5.607 puncte, nou record mondial.

În proba de „cerbi mișcători“ (focuri duble de la 100 m.) trăgătorii echipei U.R.S.S. au repurtat victoria atît la individual cît și pe echipe. Campionatul mondial la individual a fost cucerit de Bobrun (U.R.S.S.) cu 213 puncte, performanță care corectează considerabil vechiul record mondial aparținînd trăgătorului norvegian Larsen. În clasamentul pe echipe, victoria finală a revenit echipei U.R.S.S. cu 828 puncte, nou record mondial.

FOILETON

Societatea de ajutor reciproc: „O mînă spală pe alta“

În limitele celei mai austere discipline, personalitățile marcante se înghesuiau într-o cameră mititică și insalubră ca o sală de așteptare. În mijlocul încăperii stăteau aranjate cu grație, cu mult simț al frumosului un șir de sticle de bere în formă perfectă de triunghi isoscel. Trebuie să recunoaștem că în ciuda insalubrității, încăperea părea intimă, familiară, ispitea sufletul spre spovedanie, spre autocritică formală, spre tot soiul de confidențe. Camera era împodobită cu frumoase inscripții albastre alcătuite din litere de carton tăiate de președintele sindicatului, în orele sale libere: „O mînă spală pe alta“, „Ce face stînga să nu știe dreapta“ etc., etc. Din neglijența condamnabilă a intendentului (întotdeauna făcea el gafe) mai stătea agățată în tavan o lozincă veche, cenușie, veștejită de trecerea vremii și care în afară de aceste vicii mai avea și doi de „c“ lipsă. După felurite calcule și ipoteze, după dibuiri și efemere rătăciri, elemente care însoțesc întotdeauna o muncă științifică de reconstituire a unui text vechi, taina inscripției a fost dezvăluită. Sîntem siguri că am descoperit adevărul istoric și-l putem anunța cititorului cu mîndrie și siguranță: „Dacă nu curge, pică“. Mecanicul șef Anghel Virgil porunci ca inscripția „Dacă nu curge, pică“ să fie azvîrlită la lada cu gunoi, deoarece așa cum foarte bine argumenta dînsul a fost depășită de evenimente, de clocotul vieții.

— De ce dragă? E actuală, protesta blînd, dar hotărît un funcționar care nu vedea nici o deosebire între conținutul acestei inscripții și principiul de bază al vieții sale.

Mecanicul șef se uită cu dușmănie la toți musafirii. Așeză cu un gest energic două scaune unul peste altul. Înșfăcă lozinca și o prăvăli.

— Nu tovarăși, nu mai e actuală, spuse blînd mecanicul șef. Inscripția „Dacă nu curge, pică“ a fost întotdeauna greșită. Ea ascunde o umilință mistică față de soartă. „Dacă nu curge, pică“... Aceasta înseamnă resemnare, aceasta înseamnă fatalism. Am depășit perioada „picatului“, perioada vînării de fleacuri și găinării. Intrăm într-o fază nouă, superioară. Se dădu jos de pe scaun și-n mijlocul delirului general rosti cuvintele profetice:

— „Curge tovarăși“!

— Unde ne aflăm? întrebă cu voce tunătoare mecanicul șef întrerupînd brusc entuziasmul. Unii tovarăși se simt ispitiți să facă o glumă proastă și să spună: „în sală“. Nu-i ascultați, e diversiune... Vă răspund eu: „Lîngă prăpastie, la doi pași de haos și ca să punem degetul pe rană vizavi de haos... Care-i rădăcina lipsurilor? Vă răspund eu: Lipsește armonia, acea materie primă necesară impulsionării fieștecărui colectiv... Armonia colegi, se aruncă vorbitorul într-o frumoasă digresiune lirico-filozofică e un „ce“ necesar... Armonia e inima producției! Dacă nu e armonie ce e tovarăși? Vă răspund eu: „Dezorganizare totală! Totală tovarăși, nu parțială!“ răcni ca mușcat oratorul vrînd să facă și mai convingător teribilul avertisment.

— Completamente just! Bine gîndit, frumos exprimat... aprobă inginerul-șef în timp ce se chinuia să destupe o sticlă de bere în mod clandestin.

— La noi tovarăși — continuă Virgil încurajat de privirile extaziate ale admiratorilor — se exagerează în multe domenii, dar cel mai mult se exagerează cu critica. E prea de tot și asta nu e just... Critică în jos, critică în sus, critică în ședințe, critică în timpul producției... Din pricina criticii nu mai putem lucra, critica amenință producția.

Ultimele cuvinte ale oratorului fură subliniate de aplauze îndelungi și sincere; numai directorul sta posac, nemișcat, vădit stingherit de această deslănțuire de patimi și sentimente. Spre sfîrșitul delirului general un vecin lovi cu politețe cotul directorului. Acesta cercetă bufnac sala și, în cele din urmă se apucă să aplaude și el pînă cînd palmele i se înroșiră.

Mecanicul șef arătă apoi în cuvinte smulse din inimă că e necesar să se pună ordine în domeniul criticii, să se înlăture haosul, să se introducă un aer proaspăt de organizare, un vînt primăvăratec de simplificare. E necesar — propunea mecanicul șef, om cu mare autoritate — să nu se mai critice în timpul producției, să nu se mai critice în timpul ședințelor dacă vrem ca ele să-și atingă scopul, să nu se mai critice la gazeta de perete, căci se răpește locul rezervat popularizării fruntașilor în producție... Pentru tovarășii care doresc să critice constructiv conducerea se va fixa odată pe lună, o zi anume: „Ziua criticii de jos“.

— Aici se simte nevoia unei precizări... A face critica conducerii nu e numai o datorie, ci și o cinste. De aceea pentru această sarcină trebuiesc aleși prin rotație de către comitetul sindical cei mai buni tovarăși, bine verificați, bine îndrumați. De asemenea înainte ca observațiile critice să ajungă în fața conducerii, un juriu special numit va selecționa cu grijă cele mai frumoase critici...

— Aș vrea colegi să vă simțiți în sediul întreprinderii ca la dumneavoastră acasă... Să ne ajutăm reciproc: material și material (mecanicul șef era un bun orator dar uneori făcea și gafe). Să nu ne dăm înlături de a ne face un mic serviciu... Înainte de a se răsturna în fotoliu Anghel Virgil întrebă pe director:

— Care e părerea dumneavoastră tovarășe director?

De ce i-a fost teamă n-a scăpat. Directorul Ștefan Butucea era un om viteaz, umbla noaptea prin cimitire, iarna nu purta căciulă, dar se îngălbenea la față, își pierdea cumpătul, se bîlbîia cînd cineva îl întreba: „Care e părerea dumneavoastră?“ Directorul n-avea idei. El știa numai să moțăie în prezidiu, să semneze indescifrabil și să bată oamenii pe umăr în semn de prietenie. Ideile le lua de la alții, cu umilință de la șefi, cu autoritate de la subalterni. Cerea impacientat: „Nelule dragă, repede o idee pentru raport“, ca și cum ar fi cerut să-i vină mai repede limuzina la scară. Nici o reacție n-o trăia direct, nemijlocit, ci prin intermediul altora. Dacă cineva făcea o glumă, om prudent, nu rîdea atunci, ci mai tîrziu, după o lună sau două cînd o persoană de vază îi spunea: „E bună“. Avînd dezlegare directorul rîdea cu hohote. Acum nu știa ce să spună. Lumea clocotind de legitimă nerăbdare îi aștepta cuvîntul. Un vecin binevoitor observîndu-i încurcătura îi scrise pe o bucată de hîrtie cîteva rînduri și i le strecură în palmă, pe furiș ca un bacșiș pentru frizer.

— Să se ia tovarăși... Dar să se ia legal... Să se bea tovarăși, dar nu în incinta întreprinderii... După această intervenție directorul vru să se așeze pe scaun, dar vecinul binevoitor îi șopti la ureche: „Spuneți că e părerea dumneavoastră“. Directorul luă din nou cuvîntul și preciza:

— Aceasta e părerea mea tovarăși.

— Dragi colegi, reluă sentimental mecanicul șef, destupînd în văzul tuturora o sticlă de bere... Să uităm toate criticile pe care în clipa infamă a necugetării ni le-am făcut unii altora... Am o propunere: „Să ne sărutăm prietenii!“.

Puținele, plăpîndele divergențe ce mai existau în rîndul participanților se topiră prompt la auzul acestor cuvinte înălțătoare. Toate personalitățile marcante se sărutau pe frunte, se îmbrățișau își urau cu sinceritate prietenie veșnică, făgăduiau că n-o să se mai critice între ele. Mecanicul șef fu luat în brațe și plimbat vreo două ture prin cămăruță. O orchestră nevăzută răspîndea o muzică serafică.

Mecanicul șef, obiectul entuziasmului general, nu-și pierdu cumpătul. Bătu în masă să se facă liniște.

— Mie îmi place la nebunie organizarea... De aceea propun încadrarea personalului de conducere într-o formă organizată; Societatea de ajutor reciproc „O mînă spală pe alta“. Propun ca președinte de onoare al Societății pe părintele și binefăcătorul nostru Ștefan Butucea...

Binefăcătorul tăcea chitic. I se cerea părerea și asta îl chinuia cumplit. Lumea agitată îi aștepta opinia de care depindea înființarea, prosperitatea și viitorul societății. Binefăcătorul se uită prin sală, exploră tavanul cenușiu, dar nici o idee nu i se cuibări în minte. Același vecin binevoitor îi scrise ceva pe o bucățică de hîrtie și i-o furișă în mînă. După o secundă directorul, stăpîn pe el, începu să vorbească:

— Tovarăși, sînt de acord cu propunerea... Vru să se așeze, dar binevoitorul vecin îi șopti ceva la ureche. Directorul luă din nou cuvîntul și preciză:

— Aceasta e părerea mea tovarăși.

Mecanicul șef începu să citească frumos și cu intonație regulamentul provizoriu al Societății de ajutor reciproc „O mînă spală pe alta“. Regulamentul arăta că societatea are două scopuri care decurg organic unul din celălalt: de a organiza buna desfășurare a criticii și autocriticii în întreprindere, de a veghea la armonia colectivului de conducere, de a se îngriji de bunăstarea materială a persoanelor de bază. Regulamentul, făcut cu multă inteligență, dovedea că parola e simplă, la îndemîna oricui. Primul spune timid: „Pică?“. Al doilea răspunde energic: „Nu, curge!“. Regulamentul mai preciza, printre alte multe precizări importante că membrii Societății de ajutor reciproc sînt obligați să anunțe în prealabil secretariatul societății asupra obiectului pe care vor să-l transfere din proprietate obștească în proprietate individuală pentru a se putea evita concentrarea membrilor societății asupra aceluiași obiect.

Odată înființată, avînd un regulament și două scopuri, Societatea de ajutor reciproc desfășura o activitate multilaterală. Dările de seamă trimestriale ale societății făcute cu multă modestie dovedesc înflorirea și prosperitatea ei. Cîteva spicuiri din aceste dări de seamă ni se par utile; ele sînt de fapt istoria societății. Mecanicul șef Anghel Virgil, președintele activ al societății a fost trimis într-o delegație în București. Cea mai mare parte a timpului, așa cum reiese din raportul înmînat secretariatului societății, și-a petrecut-o la restaurantul „Mureș“.

— Beți domnilor, că beți în cont virament!

Aflînd că a falsificat numele său pe un cec, contabilul-șef s-a prezentat imediat directorului:

— Să-l dăm pe mîna justiției... Asta înseamnă falsificare de acte publice.

— Să nu ne pripim, să cugetăm, își mustră directorul subalternul.

După ce directorul îl expedie pe contabilul-șef, își făcu apariția un tînăr zgomotos și îmbujorat la față, juristul Societății de ajutor reciproc „O mînă spală pe alta“. Vorbea cu dezinvoltura și disperarea unui comis-voiajor care n-a făcut încă safteaua:

— E pe cale să se producă o gravă eroare judiciară... Dumneata ca președinte de onoare al societății nu poți să stai pasiv... Anghel Virgil, președinte activ al societății noastre a fost amenințat cu darea în judecată.

— Știu... Dar a falsificat un cec — protestă timid directorul...

Juristul nu-și pierdu cumpătul. Scoase dintr-unul din buzunare o cărțulie și începu să citească: „conform articolului A., combinat cu articolul B. din Regulamentul provizoriu al Societății de ajutor reciproc „O mînă spală pe alta“, un membru al său nu poate fi dat pe mîna justiției“... Dumneata ca președinte, trebuie să păstrezi legea!

— Ai dreptate, recunoscu plin de remușcări directorul. Și ca să dovedească că remușcarea nu e efemeră, telefonă imediat contabilului-șef:

— Lasă baltă chestia cu Anghel... Are o circumstanță atenuantă...

— Care?

— E om! țipă directorul.

Societatea de ajutor reciproc își desfășura cu succes activitatea sa îndreptată spre asigurarea integrității morale și juridice a membrilor săi. Într-o frumoasă zi de iarnă funcționarul State Vasile a furat un arzător. Cazul a devenit imediat public. Directorului începu să-i fie frică: dacă vine controlul de stat? Așa se face că, atunci cînd cineva propuse să se facă o caricatură în legătură cu furtul funcționarului, se declarase de acord. Președintele sindicatului, Ion Mărgineanu, află imediat însă, sosi la timp, vorbi frumos și reuși să evite catastrofa. Își scotoci buzunarele, scoase o cărțulie galbenă și începu să citească: „Conform articolului D., combinat cu articolul W. și cu anexa din pagina a 15-a, un membru activ al Societății de ajutor reciproc nu poate fi criticat în mod public, decît cu aprobarea întregului colectiv al Societății de ajutor reciproc“. Vedeți ce greșeală era să comiteți? Să călcați legea...

— Ai dreptate... recunoscu plin de remușcări directorul... Și ca să dovedească că remușcarea nu e efemeră, telefonă imediat responsabilului gazetei de perete:

— Lasă baltă chestia cu State... Am vorbit și cu sindicatul... Are o circumstanță atenuantă...

— Care?

— E om! țipă directorul.

Din dările de seamă reiese însă că societatea a trăit și clipe tragice; așa de pildă, se pomenește despre un articol apărut în ziarul local care demasca activitatea societății, despre faptul că directorul cuprins de frică, hotărî să-l destitue pe Anghel Virgil din funcția de mecanic șef. În ziua aceea, zi în care și-a prezentat și demisia a țipat ca ieșit din minți:

— Afară cu hoții!

★

Către,

Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, București.

Vă aducem la cunoștință că la fabrica „Virola“ din orașul Sibiu există o societate cu numele de Societatea de ajutor reciproc „O mînă spală pe alta“. Această societate, din rîndul cărora fac parte Anghel Virgil, State Vasile și alții se ocupă, sub oblăduirea umanitară și filantropică a lui I. Mărgineanu și Ștefan Butucea, cu gîtuirea criticii de jos și cu jefuirea bunului obștesc. După cum reiese din sumara noastră dare de seamă, societatea activează bine, rentabil și nestingherit. Ministerul să nu se grăbească a trimite ziarului nostru un răspuns formal susținînd că nu există o societate cu un asemenea nume și cu un asemenea regulament ca cel arătat de noi. Desigur că cei care se ocupă cu îndeletnicirile mai sus arătate nu sînt atît de candizi încît să lase documente scrise asupra activității lor. Dar asigurăm că atît caracterul organizat al furtului cît și concepțiile filozofico-morale ale membrilor societății se pot reconstitui în urma unui studiu amănunțit.

Avînd în vedere că în țara noastră jaful și gîtuirea criticii sînt condamnate cu severitate, propunem Ministerului să dispună dizolvarea societății, confiscarea inventarului și cercetarea atentă a activității membrilor ei.

TEODOR MAZILU

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

Mesajul adresat popoarelor lumii

STOCKHOLM 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adoptat un mesaj adresat popoarelor lumii: „Pentru asigurarea colaborării între toate statele Europei în scopul organizării securității lor colective". În mesaj se spune:

„În timp ce încetarea războiului din Coreea și Indochina și respingerea proiectului „comunității defensive europene" au adus întregii lumi speranța în lichidarea litigiilor care despart statele, acordurile de la Londra și Paris pun popoarele în fața primejdiei îngrozitoare, pe care o reprezintă pentru fiecare din ele reînvierea „Wehrmachtului". În timp ce au fost făcute noi propuneri, a căror realizare poate asigura unificarea Germaniei, aplicarea acordurilor de la Londra și Paris ar da o lovitură serioasă forțelor democrate și naționale ale poporului german, ar ațița pretențiile militarismului german și ar sancționa scindarea Germaniei și a Europei.

În timp ce progresul realizat la O.N.U. în problema arzătoare a dezarmării și interzicerii armelor de exterminare în masă întărește speranțele în pace, înfăptuirea acordurilor de la Londra și Paris ar provoca o nouă goană a înarmărilor, a cărei povară ar deveni repede insuportabilă pentru toți.

Ratificarea acestor acorduri de către parlamente nu numai că nu ar menține posibilitatea tratativelor, dar ar crea o situație de natură să ducă la noi primejdii pentru pacea în Europa și în întreaga lume.

În felul acesta, popoarele sînt puse în fața alternativei dramatice: fie tratative care să poată fi încununate de un acord rezonabil, fie un act de samavolnicie, care poate reduce la zero destinderea încordării internaționale și anume înarmarea Germaniei occidentale și includerea ei într-un pact militar.

Popoarele trebuie să opună rezistență ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Popoarele trebuie să ceară începerea imediată a unor tratative între cele patru puteri, în scopul unificării Germaniei pe calea unor alegeri libere, precum și în scopul încheierii tratatului de stat cu Austria.

Popoarele trebuie să ceară începerea imediată a unor tratative între toate statele europene, indiferent de orînduirea lor, pentru a-și asigura securitatea și prosperitatea generală pe calea colaborării între ele.

Nici unui guvern, nici unui parlament nu le stă în putere să dispună de soarta poporului împotriva voinței sale. Popoarele nu vor îngădui ca ireparabilul să fie săvîrșit.

Ele nu vor admite înfăptuirea înarmării Germaniei și prin acțiunile lor comune vor deschide calea spre securitate în Europa și spre pace în întreaga lume.

Consiliul Mondial al Păcii

Stockholm, 23 noiembrie 1954".

Cu privire la lupta forțelor iubitoare de pace pentru dezarmare și pentru interzicerea armelor de exterminare în masă

STOCKHOLM 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adoptat o rezoluție intitulată „Cu privire la lupta forțelor iubitoare de pace pentru dezarmare și pentru interzicerea armelor de exterminare în masă". În rezoluție se spune:

Acum patru ani a fost publicat la Stockholm un Apel pentru interzicerea totală a armei atomice.

Campania desfășurată de toate popoarele în legătură cu acest apel a împiedicat folosirea bombelor atomice în Coreea și în Indochina. Lupta dîrză a popoarelor a obligat de asemenea guvernele să înceteze operațiunile militare în Coreea și în Indochina.

Astăzi însă ne aflăm din nou în fața unui pericol de război decurgînd din intețirea cursei înarmărilor și din dezvoltarea neîncetată a unor mijloace de exterminare în masă, avînd o tot mai mare putere de distrugere. Voința popoarelor poate și trebuie să asigure încăodată înlăturarea acestui pericol.

Consiliul Mondial al Păcii relevă cu satisfacție progresul înregistrat la O.N.U. în discuțiile asupra problemei dezarmării și interzicerii armei atomice. El subliniază că acest rezultat a fost obținut prin metoda tratativelor, ceea ce dovedește posibilitatea de a se ajunge la un acord pe calea compromisului. Tocmai această metodă a permis Adunării Generale să adopte în unanimitate rezoluția care deschide calea spre rezolvarea acestor probleme.

Tendința puterilor occidentale de a înarma Germania occidentală și de a o include într-un bloc militar prin acordurile de la Londra și Paris, subminează însă eforturile îndreptate spre realizarea dezarmării și pune în primejdie rezultatele deja obținute.

Consiliul Mondial al Păcii salută tratativele care se desfășoară actualmente în problema folosirii pașnice a energiei atomice. El declară totodată că omenirea va fi în stare să folosească din plin energia nucleară pentru producția de pace numai după interzicerea folosirii acestei energii în scopuri de război. El este convins că realizarea unui acord în acest domeniu este pe deplin posibilă, la fel ca și crearea unui mecanism satisfăcător pentru exercitarea unei inspecții și a unui control riguros.

Consiliul Mondial al Păcii adresează marilor puteri apelul de a-și dubla eforturile pentru a ajunge neîntîrziat la un acord în aceste probleme importante pe baza propunerilor aflate în prezent în curs de examinare. Atîta vreme cît acest scop nu este încă atins, Consiliul cere ca marile puteri să ajungă de îndată la un acord în ce privește interzicerea tuturor exploziilor experimentale efectuate cu bombe atomice și cu hidrogen, care în stadiul actual al științei pot fi stabilite cu ușurință și fără întîrziere. El cere de asemenea cu insistență tuturor guvernelor fără excepție să-și ia imediat obligația de a nu folosi niciodată și sub niciun pretext arma nucleară. Aceste măsuri n-ar constitui totuși decît primele măsuri imediate a căror înfăptuire nu trebuie să întîrzie în niciun caz rezolvarea problemei principale: înlăturarea tuturor mijloacelor de exterminare în masă — atomice, bacteriologice și chimice — și reducerea generală a armamentelor. Mai mult, aceste măsuri ar constitui prin ele înșile un mare pas pe calea unui acord mai larg și mai important în ce privește reducerea generală a armamentelor, interzicerea armelor de exterminare în masă și instituirea unui control internațional, prevăzînd trimiterea unor grupe de inspecție în toate țările.

Consiliul Mondial al Păcii cere cu insistență ca fondurile care ar deveni disponibile ca urmare a unei dezarmări generale și controlate să fie folosite pentru ridicarea nivelului de trai al popoarelor, în special în țările înapoiate din punct de vedere economic.

El cheamă popoarele din lumea întreagă să ceară pretutindeni și permanent reducerea generală a armamentelor și interzicerea armelor de exterminare în masă. Fără aceasta este imposibilă o politică de pace. Voința popoarelor poate și trebuie să asigure realizarea acestor scopuri, dacă popoarele se vor uni în această luptă sfîntă și vor face cunoscută cu toată hotărîrea guvernelor și Organizației Națiunilor Unite, uriașa lor năzuință spre pace, înțelegere reciprocă și solidaritate umană.

Stockholm, 23 noiembrie 1954.

Cu privire la convocarea unui congres mondial al reprezentanților forțelor iubitoare de pace

STOCKHOLM 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adoptat apelul „Cu privire la convocarea unui congres mondial al reprezentanților forțelor iubitoare de pace". În apel se spune:

Astăzi cînd posibilitățile pentru întărirea păcii sînt atît de mari, se ivesc noi primejdii de natură să reducă la zero și aceste posibilități.

Numai o puternică mișcare a popoarelor însele poate împiedica scindarea lumii în blocuri opuse unul altuia și reînvierea acelor armate care au adus omenirii în trecut atîtea lacrimi și atîta jale poate elibera omenirea de povara grea a cheltuielilor militare. Numai o asemenea mișcare poate asigura colaborarea dintre state în vederea prosperității lor, a menținerii independenței lor și a securității colective.

Consiliul Mondial al Păcii se adresează în mod solemn tuturor forțelor iubitoare de pace, tuturor bărbaților și femeilor care nu vor să trăiască în condiții de îngrijorare, neîncredere și ură în relațiile dintre popoare. El îi cheamă să-și unească eforturile pînă nu este prea tîrziu.

Consiliul Mondial al Păcii adoptă hotărîrea de a convoca în cea de a doua jumătate a lunii mai 1955 un mare congres mondial al reprezentanților tuturor forțelor iubitoare de pace.

Stockholm, 23 noiembrie 1954.

Chemarea cu privire la sărbătorirea marilor date culturale

STOCKHOLM 24 (Agerpres). — TASS transmite: Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adresat următoarea chemare privind sărbătorirea marilor date culturale:

Popoarele întregii lumi vor sărbători în anul 1955 următoarele aniversări ale marilor reprezentanți ai culturii mondiale:

Schiller — comemorarea a 150 ani de la moartea sa.

Mickiewicz — comemorarea a 100 ani de la moartea sa.

Montesqueu — comemorarea a 200 ani de la moartea sa.

Andersen — aniversarea a 150 ani de la nașterea sa.

Cervantes — aniversarea a 350 ani de la apariția primei ediții a cărții „Don Quichotte".

Whitman — aniversarea a 100 ani de la apariția primei ediții a cărții „Fire de iarbă".

Sărbătorirea marilor date culturale va ajuta popoarelor să asigure relații prietenești, peste granițe, să se cunoască mai bine între ele și să intărească colaborarea pașnică.

Consiliul Mondial al Păcii adresează tuturor popoarelor, scriitorilor, artiștilor, oamenilor de știință, istoricilor, profesorilor și învățătorilor, tuturor organizațiilor culturale și de masă chemarea de a participa la organizarea acestor aniversări culturale.

Stockholm, 23 noiembrie 1954.

★ ★ ★

STOCKHOLM 24 (Agerpres). — TASS transmite:

În seara zilei de 23 noiembrie a avut loc ședința de închidere a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii.

Lombardi (Italia) care prezida ședința, a anunțat că comisia pentru problemele organizatorice propune alegerea unor noi membri ai consiliului păcii. Lombardi dă citire listei candidaților. Participanții la sesiune au adoptat în unanimitate propunerea referitoare la alegerea de noi membri ai Consiliului Păcii.

În componența Consiliului Mondial al Păcii au fost aleși:

Jose da Frota Moreira, deputat în parlament (Brazilia), Alberto Cavalcanti, cineast (Brazilia), Cezar Dacorso, șeful Bisericii metodiste (Brazilia), Joris Ivens, cineast (Olanda), Pur Lodiningrat, profesor (Indonezia), Siradjudin Abbas, președintele grupului musulman din parlament (Indonezia), Nino Fogliaresi, profesor (Italia).

După aceea sesiunea a trecut la adoptarea hotărîrilor și recomandărilor. Participanții la sesiune au adoptat în unanimitate:

1) Mesajul Consiliului Mondial al Păcii adresat popoarelor — „Pentru asigurarea colaborării între toate statele Europei în scopul organizării securității lor colective".

2) Rezoluția cu privire la situația creată în diferite părți ale Asiei în urma presiunii străine și a sistemului blocurilor și coalițiilor militare.

3) Rezoluția cu privire la situația creată în țările Americii Latine, în urma amestecului străin în afacerile interne ale națiunilor.

4) Rezoluția cu privire la lupta forțelor iubitoare de pace pentru dezarmare și pentru interzicerea armelor de exterminare în masă.

5) Rezoluția cu privire la situația creată în țările dependente și semi-dependente în urma presiunii străine și a sistemului blocurilor și coalițiilor militare.

6) Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la convocarea unui Congres mondial al reprezentanților forțelor iubitoare de pace.

7) Recomandarea privind problemele organizatorice ale mișcării mondiale pentru apărarea păcii (făcută de Comisia pentru problemele organizatorice).

8) Chemarea cu privire la sărbătorirea marilor date culturale.

9) Recomandarea privind problema activității culturale a mișcării mondiale pentru apărarea păcii (făcută de Comisia pentru problemele culturale).

Cuvintele de încheiere rostite de Lombardi au fost primite de participanții la sesiune cu aplauze furtunoase.

După aceasta sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a fost declarată închisă.

Cel de al XII-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol

ULAN BATOR 24 (Agerpres). — TASS transmite: In ședințele din 23 noiembrie ale Congresului al XII-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol (P.P.R.M.) au continuat discuțiile la raportul prezentat de Șirendib asupra Directivelor cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei Republicii Populare Mongole. La discuții au luat parte 29 persoane.

In ședința de seară, D. Damba, prim secretar al Comitetului Central al P.P.R.M. a prezentat raportul cu privire la modificările și completările la statutul P.P.R.M.

Au urmat discuții la raport.

Congresul a fost salutat de delegația Partidului celor ce muncesc din Ungaria și delegația Partidului Muncitoresc Romîn. S-a dat citire mesajului de salut din partea Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Lucrările Congresului continuă.

Salutul adresat de tov. Gheorghe Florescu, membru al C.C. al P.M.R.

Dragi tovarăși,

C.C. al P.M.R. ne-a împuternicit să vă transmitem salutul său adresat celui de al XII-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol:

Către Congresul al XII-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol:

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite celui de al XII-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol un fierbinte salut frățesc:

Creat sub influența directă a victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Partidul Popular Revoluționar Mongol, în frunte cu marii săi întemeietori Suhe Bator și Cioibalsan, a condus cu succes poporul muncitor mongol în revoluția populară.

Mergînd pe calea arătată de marele Lenin — calea necapitalistă de dezvoltare a țării sale — poporul mongol a obținut, cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, succese însemnate în domeniul creșterii vitelor, al dezvoltării industriei proprii și al ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Poporul mongol cunoaște o viață nouă, plină de muncă entuziastă pentru întărirea și dezvoltarea patriei sale.

Înfăptuirea Directivelor partidului cu privire la al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale și culturii în R. P. Mongolă va constitui un mare pas înainte pe calea construirii bazelor socialismului în R. P. Mongolă. Adoptarea statutului modificat al Partidului Popular Revoluționar Mongol va duce la întărirea partidului, la ridicarea rolului său conducător în viața politică și economică a țării.

Poporul romîn, înfrățit cu poporul mongol în lupta comună pe care o duc în cadrul marelui front al păcii și socialismului, se bucură din tot sufletul de marile victorii ale R. P. Mongole.

Urăm Partidului Popular Revoluționar Mongol și eroicului popor mongol noi succese în construirea vieții sale noi și fericite, în construirea socialismului și apărarea păcii.

Trăiască Partidul Popular Revoluționar Mongol — conducătorul, inspiratorul și organizatorul victoriilor poporului mongol!

Trăiască poporul mongol, constructor al Mongoliei socialiste!

Trăiască prietenia dintre poporul mongol și poporul romîn!

Trăiască marele și invincibilul lagăr al păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică!

Andrei Ianuarievici Vîșinski

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite:

În tot timpul nopții spre 23 noiembrie, reprezentanța Uniunii Sovietice la O.N.U. a continuat să primească telegrame și scrisori de condoleanțe în legătură cu încetarea din viață a lui A. I. Vîșinski.

Au fost exprimate condoleanțe din partea șefilor delegațiilor Angliei, Argentinei, Norvegiei, Turciei, Pakistanului, Uruguayului. A sosit știrea că conferința generală a U.N.E.S.C.O., care are loc la Montevideo și-a consacrat ședința de ieri memoriei lui A. I. Vîșinski.

La 23 noiembrie, începînd de la ora 9 a. m., s-a dat acces publicului pentru a aduce ultimul omagiu celui decedat.

Sicriul cu corpul defunctului așezat pe catafalc este acoperit de multe flori.

În jurul catafalcului sînt coroane de flori din partea Ambasadei sovietice în S.U.A., a delegațiilor R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Indiei, Siriei și a altor țări, precum și flori din partea unor fruntași progresiști din S.U.A.

La catafalc se află o gardă de onoare care se schimbă la fiecare cinci minute. În garda de onoare au luat loc: G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A.; A. A. Sobolev, locțiitor al reprezentantului permanent al U.R.S.S. la O.N.U.; L. F. Palamarciuk, ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Ucrainene; K. V. Kiselev, ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Bieloruse; Sekaninova, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al Cehoslovaciei, membri și colaboratori ai delegațiilor sovietică, ucraineană, bielorusă, polonă și cehoslovacă. De la ora 10 au început să treacă prin fața catafalcului șefii și colaboratorii altor delegații la O.N.U.

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite: În după amiaza zilei de 23 noiembrie, prin fața sicriului cu corpul neînsuflețit al lui A. I. Vîșinski au trecut într-un șir nesfîrșit cetățeni americani de rînd. Printre cei care au venit să aducă ultimul omagiu lui A. I. Vîșinski, neobositul luptător pentru pace și întărirea colaborării internaționale, au fost muncitori, funcționari, studenți, intelectuali. Din garda de onoare au făcut parte reprezentanți ai cercurilor progresiste ale populației de culoare în frunte cu Paul Robeson, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

La ora 15, în garda de onoare au luat loc G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A.; A. A. Sobolev, locțiitor al reprezentantului permanent al U.R.S.S. la O.N.U.; K. V. Kiselev, ministru al Afacerilor Externe al R.S.S. Bieloruse; A. M. Kucikarov, ministru al Culturii al R.S.S. Uzbece, membru al delegației sovietice. Accesul celor care au venit să aducă ultimul omagiu lui A. I. Vîșinski, ia sfîrșit.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al lui A. I. Vîșinski este transportat la aerodrom. La decolarea avionului în care se afla corpul neînsuflețit al lui A. I. Vîșinski, au fost de față A. A. Sobolev, locțiitor al reprezentantului permanent al U.R.S.S. la O.N.U., miniștrii Afacerilor Externe și șefii delegațiilor: R.S.S. Ucrainene — L. F. Palamarciuk; R.S.S. Bieloruse — K. V. Kiselev; Poloniei — Skrzeszewsky; I. S. Cernîșev, secretar general adjunct al O.N.U.; Sekaninova, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al Cehoslovaciei; Djunu, șeful protocolului al O.N.U. și alte personalități.

★

PARIS 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 24 noiembrie sicriul cu corpul lui A. I. Vîșinski a fost adus cu un avion special de la New York la Paris. Pe aerodromul Orly au venit reprezentanți ai ambasadei sovietice, membri ai reprezentanței comerciale și ai celorlalte instituții sovietice, în frunte cu S. A. Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S., șefii ambasadelor și legațiilor țărilor de democrație populară, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al Franței, membri ai Biroului Politic al Partidului Comunist Francez, conducători ai Asociației „Franța-U.R.S.S.", reprezentanți ai organizațiilor obștești și sindicale.

La sicriul lui A. I. Vîșinski au fost depuse coroane de flori din partea președintelui Consiliului de Miniștri și a Ministerului Afacerilor Externe al Franței, a Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, Asociației „Franța-U.R.S.S." și din partea ambasadei sovietice și a celorlalte instituții sovietice din Franța.

★

BERLIN 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 24 noiembrie a sosit la Berlin în drum spre Moscova avionul cu sicriul lui A. I. Vîșinski.

Pe aerodromul Schonefeld au venit în întîmpinarea avionului L. Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane și ministrul Afacerilor Externe, K. Schirdewan și G. Ziller, secretari ai C.C. al P.S.U.G., reprezentanți ai vieții publice din Berlin, ai corpului diplomatic, funcționari ai ambasadei sovietice și aparatului Înaltului Comisar al U.R.S.S. în Germania, reprezentanți ai Comandamentului grupului de trupe sovietice din Germania.

Jos mîinile de pe Partidul Comunist din Germania!

Desfășurarea procesului

KARLSRUHE 24 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 23 noiembrie, secția I-a a Tribunalului Constituțional Federal vest-german de la Karlsruhe a început judecarea procesului înscenat Partidului Comunist din Germania de către autoritățile de la Bonn.

Guvernul de la Bonn este reprezentat în instanță prin von Leks, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Federale, care a fost funcționar la Ministerul hitlerist al Afacerilor Interne în fruntea căruia se afla criminalul de război Frieck. Partidul Comunist din Germania este reprezentat la proces prin opt împuterniciți. Printre ei se află și avocații dr. Kaul (Berlin) și dr. Beme (Dusseldorf).

La începutul ședinței, președintele Tribunalului Constituțional Wintrich, care prezida, a făcut o declarație în care a arătat că, în cursul ultimelor săptămîni, tribunalul a primit numeroase cereri de a închide procesul împotriva Partidului Comunist din Germania. Dar, a spus el, nu tribunalul este acela care poate hotărî dacă să judece sau nu procesul.

Apoi avocatul dr. Kreger (Berlin), în calitate de reprezentant al Partidului Comunist din Germania, a cerut tribunalului să elibereze din starea de arest pe Fritz Rische și Joseph Lodwohn și să anuleze mandatele de arestare emise împotriva lui Max Reimann și Walter Fisch.

Kreger a arătat că, numai după satisfacerea acestui demers, reprezentanții conducerii centrale a Partidului Comunist din Germania vor putea fi de față la proces. El a declarat, de asemenea, că Tribunalul Constituțional Federal nu a creat condițiile necesare pentru ca procesul să se desfășoare normal din punct de vedere juridic. Membrii conducerii centrale a Partidului Comunist din Germania sînt lipsiți de dreptul de a lua în mod liber cuvîntul în instanță, de a strînge materiale pentru proces și de a face declarații pentru public. În sprijinul demersului său, dr. Kreger a dat citire declarației lui Max Reimann, care arată că tribunalul vest-german l-a lipsit pe el și pe Walter Fisch de dreptul de a lua cuvîntul în mod liber în fața publicului și de a participa la adunări atîta cît ține procesul de la Karlsruhe, ceea ce îngrădește libertatea de acțiune a Partidului Comunist din Germania. Cînd dr. Kreger a ajuns la acea parte a declarației lui Max Reimann în care era vorba despre cauzele actualului proces, reprezentantul guvernului de la Bonn, von Leks, a cerut tribunalului să întrerupă citirea acestui document. Tribunalul a satisfăcut cererea lui Leks.

Avocatul dr. Kaul a cerut ca Wintrich să nu ia parte la procesul împotriva Partidului Comunist din Germania, întrucît el nu numai că a funcționat în cadrul justiției hitleriste, dar datorită comportării sale ireproșabile din punctul de vedere al autorităților hitleriste, în 1940 a fost înaintat în grad.

Să înceteze procesul înscenat Partidului Comunist din Germania!

Iorgu Iordan

Cu mînie în suflet am aflat vestea că din ordinul clicii revanșarde adenauriste la tribunalul federal de la Karlsruhe a început procesul intentat Partidului Comunist din Germania.

Acoliților lui Adenauer și stăpînilor săi, care se străduiesc în permanență să tîrască poporul german pe calea militarizării și fascismului, care depun toate eforturile pentru refacerea Wehrmachtului prin ratificarea acordurilor de la Londra și Paris, le este teamă de forța mereu crescîndă a Partidului Comunist din Germania, de hotărîrea și dorința poporului german de a lupta pînă la capăt pentru pace, pentru unitatea patriei sale.

Pentru a răpune lupta poporului german, pentru a distruge pe cei mai buni fii ai poporului german, revanșarzii de la Bonn nu se dau înlături de la folosirea celor mai perfide mijloace.

La fel cu Hitler, maestrul său de tristă memorie în materie de agresiune, Adenauer, cu sprijinul cercurilor agresive din S.U.A., recurge la diversiunea care au folosit-o și o folosesc toate guvernele reacționare: prigoana împotriva comuniștilor.

Așa dar după nici un sfert de veac, faptele murdare ale dictatorilor puși în solda imperialiștilor se repetă...

După primul război mondial, Hitler pus în slujba intereselor celei mai reacționare burghezii germane, a început agitația pe tema nedreptății făcute Germaniei prin tratatul de la Versailles și a „revanșei" pentru repararea acestei nedreptăți. Ajuns dictatorul Germaniei, Hitler își îndreaptă toată atenția spre militarizarea Germaniei, spre pregătirea cărnii de tun necesară înrobirii popoarelor Europei. Pentru aceasta Hitler instaurează în Germania o cruntă teroare. Mii de comuniști, mii de oameni cinstiți sînt suprimați sau aruncați în închisori.

Ce s-a întîmplat mai tîrziu știm cu toții.

In sunetele tobelor, trupele lui Hitler au invadat orașele și satele Europei, au înălțat pretutindeni în Europa vremelnic ocupată, lagăre, închisori și spînzurători.

Aceleași planuri murdare le au astăzi și revanșarzii de la Bonn. Experiența istoriei este însă valabilă și pentru hitlerii de astăzi ai Germaniei occidentale.

Germania nu trebuie transformată într-o mașină de război. Acest lucru îl doresc din toată inima nu numai docherii din Hamburg sau studenții din Bonn ci și muncitorii Parisului, agricultorii Siciliei, gospodinele din Haga, profesorii din Vroclaw sau locuitorii Stalingradului. Toți oamenii în pieptul cărora bate o inimă cinstită se opun cu hotărîre planurilor revanșarzilor de la Bonn, omenirea nu mai vrea ca cele întîmplate la Auschwitz sau Maidanek, Lidice sau Oradour să se mai repete vreodată.

Calea fascismului, calea războiului, calea militarizării Germaniei trebuie barată.

Alături de sutele de oameni cinstiți din lumea întreagă care luptă pentru pace, bunul suprem al popoarelor, îmi exprim profunda mea indignare față de procedeele noilor hitleri germani și protestez împotriva monstruosului proces înscenat Partidului Comunist din Germania.

Libertate cuvîntului comuniștilor germani, libertate celor care exprimă cele mai nobile gînduri și năzuințî de pace, unitate și fericire, ale poporului german!

Cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

CUVÎNTAREA LUI MENDÈS-FRANCE

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința plenară din dimineața zilei de 23 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U. a luat cuvîntul primul ministru al Franței, Mendès-France.

El a vorbit despre problema dezarmării, a folosirii pașnice a energiei atomice, despre ajutorul economic pentru țările „slab dezvoltate", despre acordurile de la Londra și Paris etc.

Ocupîndu-se de problema dezarmării, Mendès-France a constatat o oarecare „punere de acord a punctelor de vedere". După părerea sa, în prezent, problema dezarmărilor poate fi discutată într-un cadru mai realist. Mendès-France a trecut însă sub tăcere faptul că înarmarea Germaniei occidentale va duce la cursa înarmărilor, ceea ce va îngreuna la rîndul său discutarea problemei reducerii armamentelor.

Mendès-France s-a exprimat favorabil asupra proiectului de rezoluție al celor șapte cu privire la folosirea pașnică a energiei atomice.

Trecînd apoi la acordurile de la Paris care, după cum se știe, sînt menite să reînvie militarismul german, Mendès-France le-a apărat în toate felurile. El a susținut din nou că tratative cu Uniunea Sovietică trebuie să aibă loc abia după ratificarea acordurilor de la Paris.

Refuzînd să discute problemele securității colective în Europa înaintea ratificării acordurilor de la Paris, primul ministru al Franței s-a pronunțat de fapt pentru scindarea Europei în grupări de state opuse una alteia, pentru permanentizarea dezmembrării Germaniei ceea ce va duce în mod inevitabil la cursa înarmărilor și va creea o gravă primejdie atît pentru securitatea Franței, cît și pentru pace în această regiune a globului pămîntesc.

ÎN COMITETUL POLITIC

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din dimineața zilei din 23 noiembrie, Comitetul Politic a terminat examinarea problemei „colaborării internaționale în domeniul folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice" și a adoptat în unanimitate o rezoluție în această problemă.

La începutul ședinței reprezentantul Indiei, Menon, a retras amendamentul indian pentru ca, după cum a explicat el, să nu îngreuneze o hotărîre unanimă în această problemă. Menon a declarat că el nu are de ridicat obiecțiuni împotriva esenței amendamentelor sovietice, dar că va fi nevoit să se abțină de la vot, deoarece a retras amendamentele propriei sale delegații.

Reprezentantul S.U.A., Lodge, a declarat în numele autorilor proiectului de rezoluție că amendamentele sovietice sînt inacceptabile, repetînd totodată că dacă în legătură cu folosirea pașnică a energiei atomice se va crea o situație care ar primejdui pacea și securitatea, ea va fi examinată de Consiliul de Securitate și de Adunarea Generală.

Delegatul Franței, Jules Moch, a spus că teama de perspectiva ca folosirea energiei atomice să ducă la sporirea producției de materiale dezagregante care pot fi folosite pentru fabricarea armei atomice, teamă care a determinat primul amendament sovietic, ar fi chipurile neîntemeiată.

Apoi a luat cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev.

După declarațiile unei serii de delegați, Comitetul a trecut la vot. Amendamentele propuse de delegația sovietică au fost respinse. La votarea asupra primului amendament sovietic, referitor la legătura organului internațional cu O.N.U., cinci delegații — U.R.S.S., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, Polonia și Cehoslovacia au votat pentru acest amendament și 12 delegații printre care delegațiile Indiei, Indoneziei, Birmaniei, Afganistanului, Egiptului, Libanului, Arabiei Saudite, Siriei și Uruguayului s-au abținut de la vot. La votarea celui de al doilea amendament sovietic care prevede ca toate țările să fie invitate a lua parte la conferința internațională pentru folosirea pașnică a energiei atomice, șase delegații — U.R.S.S., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă, Polonia, Cehoslovacia și Birmania au votat pentru amendament și 18 delegații s-au abținut de la vot. Printre delegațiile care s-au abținut de la vot se numără cele ale Indiei, Indoneziei, țărilor arabe și scandinave.

Delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei și Cehoslovaciei s-au abținut de la vot cînd s-a trecut la votarea celor două puncte ale rezoluțiilor „celor 7" la care Uniunea Sovietică prezentase amendamentele ei. La votarea rezoluției în ansamblu, ea a fost adoptată în unanimitate.

—★—

Delegația guvernamentală a R. Cehoslovace la Conferința pe întreaga Europă

La 23 noiembrie guvernul Republicii Cehoslovace a aprobat componența delegației guvernamentale la conferința pe întreaga Europă convocată pentru 29 noiembrie din inițiativa guvernului Uniunii Sovietice.

Din delegație, care este condusă de primul ministru V. Siroky, fac parte: V. David, ministrul Afacerilor Externe, Plojhar, ministrul Sănătății, E. Slexhta, ministrul Construcțiilor și J. Vosaglik, ambasadorul Cehoslovaciei în U.R.S.S.

—★—

Dezbaterile din Camera Lorzilor

LONDRA 24 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunță Biroul central englez de informații, Camera Lorzilor din Anglia a început la 23 noiembrie dezbaterile de două zile în problema acordurilor de la Londra și Paris, care prevăd înarmarea Germaniei occidentale și includerea ei în organizația militară „Uniunea Europei occidentale" și în blocul Atlanticului de nord.

În numele guvernului, dezbaterile au fost deschise de marchizul Salisbury, lordul-președinte al Camerei. El a prezentat spre examinare Camerei rezoluția guvernamentală privind aprobarea politicii guvernului, politică care și-a găsit expresia în acordurile de la Londra și Paris. După cum se știe, această rezoluție a fost aprobată de Camera Comunelor.

În discursul său, Salisbury a apărat acordurile de la Londra și Paris și a căutat să justifice politica remilitarizării Germaniei occidentale.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.